

RAPORT Z WIZYTACJI

(ocena programowa)

dokonanej w dniach 27 – 28 kwietnia 2015 r. na kierunku Wiedza o teatrze prowadzonym w ramach obszaru nauk humanistycznych na poziomie studiów pierwszego oraz drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim realizowanych w formie studiów stacjonarnych na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie.

przez Zespół Oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej w składzie:

przewodnicząca: prof. dr hab. Jadwiga Kiwerska, członek PKA

członkowie:

prof. dr hab. Joanna Pysny, członek PKA, ekspert merytoryczny PKA

prof. dr hab. Jan Ciechowicz, ekspert merytoryczny PKA

Milena Tarasiuk, ekspert PKA ds. studenckich

mgr Grzegorz Kołodziej, ekspert PKA ds. formalno - prawnych

Krótką informacją o wizytacji

Ocenę jakości kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze (Wydział Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie) przeprowadzono z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach jej harmonogramu prac określonych na rok akademicki 2014/2015. Wizytacja tego kierunku odbyła się po raz drugi. Pierwszej oceny jakości kształcenia dokonano w 2008 r., wydając wówczas ocenę pozytywną.

Wizytacja została przygotowana i przeprowadzona zgodnie z obowiązującą procedurą. Członkowie Zespołu Oceniającego zapoznali się z Raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni, uzgodnili podział zadań w ramach wizytacji oraz sformułowali wstępnie dostrzeżone problemy i kwestie do wyjaśnienia.

Podczas wizytacji Zespół Oceniający spotkał się z władzami Uczelni i Wydziału, dokonał analizy i oceny dokumentów zgromadzonych przez Władze Jednostki oraz otrzymanych na prośbę Zespołu Oceniającego już w trakcie wizytacji. Członkowie Zespołu Oceniającego odbyli spotkania ze studentami oraz pracownikami realizującymi zajęcia na ocenianym kierunku, także przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych oraz członkami innych gremiów. Przeprowadzono hospitację oraz dokonano przeglądu infrastruktury. Analizie poddano prace dyplomowe i etapowe, które oceniano pod względem formalnym i merytorycznym, zapoznając się również z ich recenzjami.

Na tej podstawie Zespół Oceniający przygotował Raport z wizytacji, który przedstawia Władzom Uczelni i Wydziału.

Zespół Oceniający pragnie podkreślić, że Władze Uczelni, Wydziału i kierunku zapewniły jego członkom dobre warunki pracy, służąc także wyczerpującymi wyjaśnieniami oraz wszelkimi dodatkowymi informacjami.

Załącznik nr 1 Podstawa prawna wizytacji

1. Koncepcja rozwoju ocenianego kierunku sformułowana przez jednostkę¹.

1) Obowiązująca Strategia rozwoju Uniwersytetu Jagiellońskiego na lata 2014-2020 została przyjęta – zgodnie z przepisami Statutu – Uchwałą Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego nr 177/XII/2014 z dnia 17 grudnia 2014 r. Zaś strategia rozwoju Uniwersytetu Jagiellońskiego realizowana w poprzednich latach została określona w Programie Rozwoju Uczelni przyjętym – zgodnie z przepisami Statutu – Uchwałą Senatu nr 34/VI/2007 z dnia 27 czerwca 2007 r., zmienioną następnie Uchwałą Senatu nr 53/VI/2010 z dnia 30 czerwca 2010 r. oraz Uchwałą nr 85/VI/2012 z dnia 27 czerwca 2012 r. Z kolei Strategia Rozwoju Wydziału Polonistyki na lata 2012-2016 została przyjęta Uchwałą nr 1/II/2011/2012 Rady Wydziału Polonistyki UJ z dnia 30 listopada 2011 r. Tryb przyjęcia Strategii Rozwoju spełnia wymogi określone w art. 66 ust. 1a oraz art. 70 ust. 1 Ustawy.

Misją Uniwersytetu Jagiellońskiego - jak czytamy w preambule do jego Strategii – jest czerpanie z wielowiekowej tradycji oraz „wytyczanie nowych kierunków rozwoju myśli poprzez najwyższej jakości badania i nauczanie [...]”, a także kształtowanie otwartości na nieznaną, wrażliwości humanistycznej i odpowiedzialności za działanie. Chodzi też o to, aby Uniwersytet Jagielloński stał się atrakcyjnym miejscem studiowania, wyzwalania kreatywności i realizowania aspiracji. Koncepcja kształcenia oraz działania ocenianej Jednostki w pełni wpisują się w te założenia. Pamiętając o blisko 50-letniej swej tradycji, kierunek Wiedza o teatrze jako cel nadrzędny stawia uzyskanie miana wiodącego ośrodka kształcenia. Elementy programowe, składające się na koncepcję kształcenia, dowodzą troski o budowanie otwartości i kreatywności, a także zabieganie o zdolność nowoczesnego spojrzenia na zjawiska artystyczne i umiejętność ich wielostronnej oceny.

Opracowana i realizowana koncepcja kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze pozostaje też koherentna ze strategią Wydziału Polonistyki, jakkolwiek ta nie spełnia wszystkich wymogów, przypisanych tego typu dokumentom. W każdym razie – zgodnie z celami strategii Wydziału – także akredytowany kierunek dostrzega związek między jakością kształcenia a rozwojem naukowym pracowników, wyciągając z tego konstruktywne i praktyczne wnioski.

Istnieje również spójność między założeniem o rosnącym procesie umiędzynarodowienia Wydziału a wzbogacaną na kierunku Wiedza o teatrze ofertą zajęć w językach obcych oraz stosunkowo dużą wymianą studentów w ramach programu Erasmus, a także aktywnym udziałem kadry akademickiej kierunku w międzynarodowym świecie nauki.

We wszystkich dokumentach kładzie się duży nacisk na budowanie dobrych relacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym, co służyć ma m.in. lepszemu odnalezieniu się absolwentów na rynku pracy. Działania podjęte przez wizytowany kierunek, aby silniej włączyć interesariuszy zewnętrznych we współpracę z Jednostką, idą właśnie w tym kierunku, jakkolwiek wymagają one dalszej, zdecydowanej eskalacji.

Warto podkreślić, że kształcenie na kierunku Wiedza o teatrze stwarza odpowiednią przestrzeń dla różnorodności i innowacyjności oraz umożliwia rozwój kierunku w ścisłym powiązaniu z zasobami kadrowymi i lokalowymi Uczelni oraz – miejmy nadzieję – w odpowiedzi na zapotrzebowania ciągle zmieniającego się rynku.

2) Koncepcja kształcenia na ocenianym kierunku jest określana i opiniowana przez interesariuszy wewnętrznych, w pierwszym rzędzie przez pracowników naukowo-dydaktycznych.

¹Punkty 1 – 8 wraz z podpunktami odpowiadają kryteriom określonym w statucie Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Dzieje się tak poprzez ich udział w różnych gremiach kolegialnych, w tym istniejącym od 2012 r. kierunkowym Zespole ds. Doskonalenia Jakości Kształcenia. Mogą oni też sami zgłaszać swoje propozycje zmian lub aktualizacji programu studiów, koncepcji kształcenia lub zmian jego celów i efektów. Wreszcie, są oni konsultowani na bieżąco, poprzez przekazywanie im postulatów i sugestii z prośbą o opinię.

Także studenci są włączani w proces ustalania koncepcji kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze poprzez udział swoich przedstawicieli w posiedzeniach Rady Wydziału oraz organów kolegialnych związanych z wewnętrznym systemem zapewniania jakości kształcenia. Obecnie obowiązujące programy studiów były konsultowane także z przedstawicielami studentów, którzy uczestniczyli w zebraniach komisji zajmujących się opracowaniem programów dla studiów pierwszego i drugiego stopnia kierunku. Studenci mają zapewnione prawo udziału w dyskusjach oraz wyrażania opinii podczas posiedzeń organów kolegialnych.

Udział interesariuszy zewnętrznych w procesie określania koncepcji kształcenia polega na członkostwie ich przedstawicieli w Zespole ds. Doskonalenia Jakości Kształcenia; także kontaktach nieformalnych istniejących między reprezentantami otoczenia społeczno-gospodarczymi a pracownikami kierunku Wiedza o teatrze. Z obserwacji poczynionych podczas wizytacji wynika, że przepływ informacji między tymi dwiema grupami interesariuszy nie jest imponujący i w pełni skuteczny, jakkolwiek pewną rolę w tym zakresie odgrywają staże odbywane przez część słuchaczy kierunku.

Ocena końcowa 1 kryterium ogólnego w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Koncepcja kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze powiązana jest z misją Uniwersytetu Jagiellońskiego, a także odpowiada celom określonym w Strategii Rozwoju Wydziału Polonistyki. Stwarza również odpowiednią przestrzeń dla różnorodności i nowoczesności oraz umożliwia rozwój kierunku.

2) Kadra akademicka uczestniczy w procesie określania koncepcji kształcenia. Także studenci są włączani w proces aktualizacji programów lub celów i efektów kształcenia, głównie poprzez udział w pracach organów kolegialnych. W procesie określania koncepcji kształcenia biorą udział też interesariusze zewnętrzni: formalnie - poprzez członkostwo w Zespole ds. Doskonalenia Jakości Kształcenia oraz praktycznie - poprzez prowadzone staże. Udział ten mógłby być jednak większy.

2. Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

1) Ramy prawne i organizacyjne działań dotyczących budowania programów kształcenia zgodnie z wymaganiami KRK zostały w Uniwersytecie Jagiellońskim wprowadzone na początku 2012 r. Uchwałą nr 2/I/2012 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu Jagiellońskiego w zakresie projektowania programów kształcenia dla studiów pierwszego oraz drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich, studiów podyplomowych oraz kursów doszkalających; Uchwałą nr 34/III/2012 Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie wprowadzenia od roku akademickiego 2012/2013 efektów kształcenia dla kierunków studiów prowadzonych na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Zarządzeniem nr 12

Rektora UJ z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie szczegółowych wzorów dokumentacji programów kształcenia na studiach wyższych, studiach podyplomowych i kursach dokształcających.

Zatwierdzone przez Senat Uchwałą nr 34/III/2012 efekty kształcenia dla studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze są zgodne z wymogami Krajowych Ram Kwalifikacji – w tabeli efektów kształcenia dla studiów obu stopni uwzględnione są kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Efekty kształcenia kierunkowe przyporządkowane są efektom z obszaru nauk humanistycznych. Do każdego przedmiotu zostały opracowane sylabusy. Teoretycznie zatem proces kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze UJ odbywa się zgodnie z wymogami Krajowych Ram Kwalifikacji. W praktyce takiej zgodności nie ma.

Należy zacząć od tego, że na kierunku Wiedza o teatrze funkcjonuje kilka wariantów efektów kształcenia. Na stronie internetowej WWW. polonistyka.uj.edu.pl opublikowano kierunkowe efekty kształcenia dla studiów I i II roku zatwierdzone przez Senat UJ Uchwałą nr 34/III/2012 z dnia 28 marca 2012 r., załącznik 110 i 111, obowiązujące od roku akademickiego 2012/2013. Są to efekty kształcenia dla kierunku Wiedza o teatrze bez określenia specyficznych efektów kształcenia dla modułów specjalnościowych na pierwszym stopniu oraz specjalności teatrologicznej i performatycznej na studiach drugiego stopnia. Liczba efektów kształcenia założonych dla studiów obu stopni jest nieduża. Na studiach pierwszego stopnia jest to 7 efektów w kategorii wiedzy, 8 – umiejętności i 7 – kompetencji społecznych. Dla studiów drugiego stopnia: 7 efektów w kategorii wiedzy, 8 – umiejętności i 6 – kompetencji społecznych. W wypadku efektów kształcenia na studiach drugiego stopnia, w programie których oferowane są dwie specjalności o zupełnie innych programach i treściach kształcenia, w zatwierdzonych przez Senat UJ efektach kształcenia brak określenia osobnych efektów dla każdej z tych specjalności, co skutkuje tym, że ich lektura informuje, iż wszyscy studenci Wiedzy o teatrze na studiach drugiego stopnia zdobywają te same i takie same efekty kształcenia, co w wypadku tych studiów o specjalnościach realizujących odmienne efekty kształcenia jest nieprawdą.

W załączonym do Raportu samooceny dokumencie *Program kształcenia na studiach wyższych Wiedza o teatrze, studia drugiego stopnia*, który nie zawiera żadnej informacji o swoim formalnym statusie, są przedstawione odrębne dla specjalności teatrologia oraz performatyka przedstawień efekty kształcenia, i taki podział został zachowany także w matrycy efektów kształcenia na studiach drugiego stopnia Wiedza o teatrze. Ponieważ jednak autorzy matrycy mieli do dyspozycji jedynie efekty kształcenia zatwierdzone przez Senat dla całego kierunku Wiedza o teatrze, nieuwzględniające specyfiki efektów kształcenia związanych ze specjalnościami, w matrycy dla każdej z dwóch specjalności wykorzystali połowę każdego kierunkowego efektu kształcenia z tabeli zatwierdzonej przez Senat UJ, niejednokrotnie zmieniając jego brzmienie.

Oto przykłady:

W tabeli efektów kształcenia (TEK) dla studiów drugiego stopnia efekt K_W02 brzmi: zna terminologię i najważniejsze teorie performansu i performatywności, jest zorientowany w tradycjach performatywnych i widowiskowych tak dawnych, jak współczesnych

W matrycy dla specjalności teatrologicznej (MST): jest zorientowany w dziedzinie szeroko rozumianej performatyki i miejsca teatru wobec innych sztuk widowiskowych

W matrycy dla specjalności performatycznej (MSP): jest zorientowany w tradycjach performatywnych i widowiskowych tak dawnych, jak współczesnych

Efekt K-W03:

TEK: jest dobrze zorientowany we współczesnym polskim piśmiennictwie dramatycznym, ma orientację w pokrewnych teatrowi dziedzinach sztuki (malarstwo, rzeźba, architektura, muzyka); orientuje się w problematyce współczesnych procesów kulturowych; posiada wiedzę w zakresie i kierunku zachodzących przemian

MST: Jest dobrze zorientowany we współczesnym polskim piśmiennictwie dramatycznym, ma orientację w pokrewnych teatrowi dziedzinach sztuki (malarstwo, rzeźba, architektura, muzyka).

MSP: Jest dobrze zorientowany w problematyce współczesnych procesów kulturowych. Posiada wiedzę pozwalającą na bieżące orientowanie się w zakresie i kierunku zachodzących przemian

Efekt K_W4:

TEK:: zna rozmaite instytucje związane z życiem teatralnym (teatry, stowarzyszenia, czasopisma, festiwale itp.), ma wiedzę o współczesnych dokonaniach badawczych w zakresie teatru, dramatopisarstwa; zna i rozumie podstawowe zasady prawa autorskiego i ochrony wartości intelektualnej w zakresie sztuki i wiedzy o sztuce.

MST: to samo;

MSP: Zna teorie dotyczące performatywnych mechanizmów tworzenia tożsamości indywidualnej i zbiorowej oraz pamięci kulturowej; rozumie performatywne mechanizmy tworzenia historii

Efekt K_W05:

TEK: zna teksty krytyczne wybitnych interpretatorów i krytyków teatru i dramatu, rozumie odmienność ich języków i ujęć; zna teorie dotyczące performatywnych mechanizmów tworzenia tożsamości indywidualnej i zbiorowej oraz pamięci kulturowej; rozumie performatywne mechanizmy tworzenia historii

MST: Zna teksty krytyczne wybitnych interpretatorów i krytyków teatru i dramatu, rozumie odmienność ich języków i ujęć

MSP: Zna najważniejsze kierunki i propozycje współczesnej humanistyki światowej i polskiej

Efekt K_W06:

TEK: ma orientację w zagadnieniach techniki teatralnej i nowych mediów; zna najważniejsze kierunki i propozycje współczesnej humanistyki światowej i polskiej

MST: Ma orientację w zagadnieniach techniki teatralnej i nowych mediów wykorzystywanych w teatrze

MSP: Ma orientację w zagadnieniach dotyczących specyfiki nowych mediów

K_W07

TEK: zna terminologię związaną z wiedzą o teatrze i dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym; opanował wiedzę metodologiczną z zakresu wiedzy o sztukach widowiskowych; posiada wiedzę o współczesnych metodologiach humanistycznych, rozumie różnice między językami i kategoriami stosowanymi przez poszczególne szkoły

MST: Zna terminologię związaną z wiedzą o teatrze i dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym; opanował wiedzę metodologiczną z zakresu wiedzy o sztukach widowiskowych

MSP: Posiada wiedzę o współczesnych metodologiach humanistycznych, rozumie różnice między językami i kategoriami stosowanymi przez poszczególne szkoły.

Efekt K_U01:

TEK: rozwinął własną wrażliwość na wybrane dziedziny sztuki i najciekawsze zjawiska w ich zakresie; posiada umiejętność integrowania rozmaitych dziedzin kultury w refleksji i wypowiedziach o szeroko pojętej sztuce teatru; potrafi dostrzec i analizować performatywność procesów zachodzących w życiu społecznym i indywidualnym; umie wykorzystywać wiedzę z zakresu performatyki do ich interpretacji

MST: Rozwinął własną wrażliwość na wybrane dziedziny sztuki i najciekawsze zjawiska w ich zakresie; posiada umiejętność integrowania rozmaitych dziedzin kultury w refleksji i wypowiedziach o szeroko pojętej sztuce teatru

MSP: Potrafi dostrzec i analizować performatywność procesów zachodzących w życiu społecznym i indywidualnym; umie wykorzystywać wiedzę z zakresu performatyki do ich interpretacji

Efekt K_U2:

TEK: Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu historii dramatu i teatru do interpretacji współczesnych spektakli i tekstów dramatycznych; potrafi dostrzec i analizować strategie stosowane przez różne odmiany współczesnych sztuk przedstawieniowych.

MST: Potrafi wykorzystać wiedzę z zakresu historii dramatu i teatru do interpretacji współczesnych spektakli i tekstów dramatycznych;

MSP: Potrafi dostrzec i analizować strategie stosowane przez różne odmiany współczesnych sztuk przedstawieniowych.

W świetle powyższych ustaleń należy stwierdzić, że absolwenci studiów drugiego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze realizują tylko część zatwierdzonych przez Senat UJ kierunkowych efektów kształcenia, które - podane do publicznej wiadomości - stanowią rodzaj obietnicy złożonej studentom przez Uczelnię; i tak studenci wybierający specjalność performatyka przedstawięń wśród wielu innych efektów z tabeli „senackiej” nie zrealizują na przykład części efektu K_W4: „zna i rozumie podstawowe zasady prawa autorskiego i ochrony wartości intelektualnej w zakresie sztuki i wiedzy o sztuce” oraz części efektu K_01: „Rozwinął własną wrażliwość na wybrane dziedziny sztuki i najciekawsze zjawiska w ich zakresie; posiada umiejętność integrowania rozmaitych dziedzin kultury w refleksji i wypowiedziach o szeroko pojętej sztuce teatru”, a absolwenci specjalności teatrologicznej – części efektu K-W07: „Posiada wiedzę o współczesnych metodologiach humanistycznych, rozumie różnice między językami i kategoriami stosowanymi przez poszczególne szkoły” oraz części efektu K_W03: „Jest dobrze zorientowany w problematyce współczesnych procesów kulturowych. Posiada wiedzę pozwalającą na bieżące orientowanie się w zakresie i kierunku zachodzących przemian” i tak dalej.

Równoległa analiza matrycy efektów kształcenia i sylabusów dowodzi, że w wielu sytuacjach kierunkowe efekty kształcenia przyporządkowane są przedmiotom dość przypadkowo, ani bowiem treści i przedmiotowe efekty kształcenia, ani literatura przedmiotu nie wykazują związku z tym efektem kształcenia. Np. na studiach drugiego stopnia, specjalność „Performatyka przedstawięń”, efekt K_W06 (Ma orientację w zagadnieniach dotyczących specyfiki nowych mediów) został przypisany m.in. do przedmiotów: Performanse kultur dawnych, Performanse kultur pozaeuropejskich, Warsztaty przekładu literackiego, Warsztaty sztuk performance, Przekład i transfer międzykulturowy. Efekt K_W03 (Jest dobrze zorientowany w problematyce współczesnych procesów kulturowych. Posiada wiedzę pozwalającą na bieżące orientowanie się w zakresie i kierunku zachodzących przemian) oraz efekt kierunkowy K_W05 (Zna najważniejsze kierunki i propozycje współczesnej humanistyki światowej i polskiej) jest przypisany przedmiotowi Performanse kultur dawnych, którego efekty kształcenia zostały sformułowane w następujący sposób: *Student potrafi zastosować narzędzia performatyki do praktycznej analizy zjawisk z kręgu kultur dawnych. Poznaje, jak również sam proponuje, różnorodne case studies, którym towarzyszy lektura tekstów teoretycznych.* Temu samemu przedmiotowi Performanse kultur dawnych został też przypisany efekt K_U05: Ma podstawowe umiejętności z zakresu organizacji wydarzeń kulturalnych i warsztatów artystycznych. Na specjalności „Teatrologia” efekt K_03 (Jest dobrze zorientowany we współczesnym polskim piśmiennictwie dramatycznym, ma orientację w pokrewnych teatrowi dziedzinach sztuki [malarstwo, rzeźba, architektura, muzyka]) został m.in. przypisany przedmiotowi Zagadnienia narracji filmowej: teatr a film.

Na studiach pierwszego stopnia Efekt K_W03 (Orientuje się w najważniejszych zjawiskach z zakresu teatru współczesnego, rozumie różnicę pomiędzy teatrem dramatycznym, niedramatycznym i postdramatycznym; zna podstawowe pojęcia z zakresu performatyki) został przypisany m.in. przedmiotowi Zarządzanie kulturą, którego efekty przedmiotowe brzmią: *1. wiedza na temat pozyskiwania środków finansowych na projekty kulturalne (grantodawcy, zasady przyznawania środków, warunki ubiegania się o dotacje); 2. znajomość podstawowych zasad pisania projektów; 3. znajomość podstawowych zasad konstruowania budżetu; 4. znajomość podstawowych pojęć z zakresu zarządzania kulturą (zarządzanie zasobami ludzkimi, PR i reklama,*

projektowanie budżetu, misja i wizja organizacji, tworzenie programu, organizacja wydarzeń, marketing i in); temu przedmiotowi przypisano też efekt K_U01 (Potrafi zapamiętywać i opisywać istotne elementy /aspekty oglądanego spektaklu; Wykazuje sprawność w zakresie interpretacji spektaklu jako całości, a także jego składowych) oraz K_U06 (Umie rozpoznać teatralność w życiu codziennym i poddać analizie różnorodne mechanizmy per formatywności). Efekt K_W02 (Ma podstawową wiedzę o instytucjach życia teatralnego (teatry, festiwale, czasopisma specjalistyczne, cykliczne programy telewizyjne i radiowe poświęcone teatrowi, publikacje internetowe), zna i rozumie podstawowe zasady dotyczące prawa autorskiego) został przypisany m.in. przedmiotowi Wprowadzenie metodologiczne o zupełnie innych efektach kształcenia. Ponieważ w sylabusach nie ma odniesienia efektów przedmiotowych do kierunkowych, nie można zweryfikować możliwości i stopnia osiągnięcia na poszczególnych zajęciach kierunkowych efektów kształcenia.

Niewłaściwa jest też redakcja sylabusów. W Zarządzeniu nr 12 Rektora UJ z dnia 15 lutego 2012 r. w sprawie szczegółowych wzorów dokumentacji programów kształcenia na studiach wyższych, studiach podyplomowych i kursach dokształcających zamieszczony jest wzór obowiązującego w całej Uczelni sylabusu. Tylko część przedstawionych w załączniku nr 6 do Raportu samooceny sylabusów dla studiów pierwszego stopnia i wszystkie sylabusy dla specjalności performatyka przedstawień na studiach drugiego stopnia zgodna jest z tym wzorcem. W pozostałych sylabusach, zwłaszcza dla studiów pierwszego stopnia, albo w ogóle nie stosuje się formy tabelarycznej i sylabus przyjmuje postać swobodnej narracji, albo korzysta się z tabeli zawierającej tylko wybrane rubryki; nawet jeśli się stosuje wzór uczelniany, to wypełnia się go niewłaściwie. W związku z tym wartość informacyjna tych sylabusów dla studentów jest znikoma, często ich treść wręcz dezinformuje, o czym mówili sami studenci na spotkaniu z Zespołem Oceniającym.

Przedmiotowe efekty kształcenia nie są odniesione do efektów kierunkowych i zwykle przyjmują postać opisową, często jest to przy tym opis obszerny (Zagadnienia narracji filmowej: teatr a film 1; Teatr we współczesnej myśli humanistycznej; Ikonografia teatralna 1); czasami w ogóle brak w sylabusie efektów kształcenia (np. Przemiany tradycji teatru 2; Teatr tańca 2; Teatr i dramat europejski 1; Teatr najnowszy 1; Historia teatru i dramatu polskiego; Teatr i dramat europejski 2; Poetyki dramatu 2); w wielu brakuje wymiaru godzinowego zajęć.

2) Na stronie internetowej Wydziału Polonistyki widnieje tabela kierunkowych efektów kształcenia dla studiów pierwszego stopnia, kierunkowych efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia (bez podziału na efekty specjalnościowe) oraz kierunkowych efektów kształcenia dla specjalności performatyka przedstawień na studiach drugiego stopnia (jak już stwierdzono wyżej, efekty te stanowią część zatwierdzonych przez Senat efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia). Opublikowane efekty są sformułowane w sposób jasny i zrozumiały. Przedmiotowe (modułowe) efekty kształcenia są określone w sylabusach zamieszczonych na tej stronie, ale przedstawione są w sposób opisowy i nie mają odniesień do efektów kierunkowych. Są to znów tylko sylabusy dla studiów pierwszego stopnia oraz specjalności performatyka przedstawień dla studiów drugiego stopnia. Brak efektów kształcenia i sylabusów dla drugiej specjalności na studiach drugiego stopnia – teatrologicznej.

3) Ogólne procedury związane z pomiarem i oceną efektów kształcenia zawarte są w Regulaminie Studiów. Określa on w szczególności prawa i obowiązki studenta związane z zaliczaniem przedmiotów, zdawaniem egzaminów, zaliczaniem etapów i całych studiów. Rozwiązania zawarte w Regulaminie wprowadzają odpowiednie regulacje związane z zaliczaniem przedmiotów i etapów kształcenia, określają ramy organizacyjne dla procesu weryfikacji osiągnięć studenta, formułują uprawnienia odwoławcze oraz określają konsekwencje braku zaliczenia.

Regulamin wprowadza również skalę ocen stosowanych w ramach procesu weryfikacji osiągnięć studenta.

Podczas wizytacji oglądowi poddano losowo wybrane karty okresowych osiągnięć studenta oraz protokoły zaliczenia przedmiotu. Dokumenty te są sporządzane zgodnie z wymogami Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 września 2011 r. w sprawie dokumentacji przebiegu studiów (Dz.U. 2011 nr 201 poz. 1188). W wybranych losowo teczkach absolwentów znajdują się także wymagane dokumenty związane ze złożeniem egzaminu dyplomowego. Zaliczanie modułów/przedmiotów zostaje potwierdzone w odpowiedniej dokumentacji, tj. indeks, karta egzaminów i zaliczeń, protokół. Z dniem 1 maja 2011 r. w Uczelni został uruchomiony elektroniczny serwis Archiwum Prac Dyplomowych. Zasady elektronicznego archiwizowania prac dyplomowych określa Zarządzenie nr 39 Rektora UJ z dnia 11 kwietnia 2011 r., ze zmianami wprowadzonymi Zarządzeniem Rektora nr 37 z dnia 1 czerwca 2012 r.

Na ocenianym kierunku system weryfikacji efektów kształcenia jest opisany w sposób właściwy tylko w nielicznych sylabusach. W uczelnianym wzorze sylabusu znajdują się rubryki: „Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów” oraz „Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu”. Sposób wypełniania tych rubryk jest na ocenianym kierunku niewłaściwy i niezgodny z ideą sylabusu skonstruowanego zgodnie z zasadami KRK. W dużej części sylabusów, które mają formę opisową, a nie tabelaryczną, takich informacji w ogóle nie ma. W pozostałych, w obu rubrykach najczęściej wpisuje się warunki zaliczenia, albo też w rubryce Metody sprawdzania i kryteria oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów pisze się na przykład: W obu semestrach student musi otrzymać zaliczenie na ocenę (Teatr i inne media) lub: Sprawdzanie obecności i przygotowania studentów do zajęć (Performatywność przedstawień i tekstów).

Członkowie Zespołu Oceniającego zapoznali się także z pracami etapowymi studentów kierunku Wiedza o teatrze, będącymi ważnym narzędziem weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia - pozytywnie ocenili tematy, ich rozwinięcie w tekście i ogólny poziom merytoryczny prac, w kilku wypadkach jednak końcowej ocenie nie towarzyszył żaden komentarz ani poprawki w tekście, podczas gdy takie komentarze i korekty są dla studenta ważną informacją zwrotną.

Na spotkaniu z Zespołem Oceniającym studenci potwierdzili trudności z uzyskaniem wielu ważnych dla siebie informacji na podstawie lektury sylabusów, choć podkreślali równocześnie, że na pierwszych zajęciach z danego przedmiotu prowadzący przedstawiają im wymagania zaliczeniowe i egzaminacyjne oraz tematykę i problematykę swoich zajęć.

Istnienie kilku wersji efektów kształcenia na ocenianym kierunku, sposób określania przedmiotowych efektów kształcenia i brak ich odniesienia do efektów kierunkowych, brak w licznych sylabusach wielu podstawowych informacji związanych z efektami kształcenia, takich jak określenie przedmiotowych efektów kształcenia, sposobów weryfikacji stopnia osiągnięcia celów i efektów kształcenia, metod dydaktycznych stosowanych na zajęciach zmuszają do stwierdzenia, że na ocenionym kierunku w bardzo niewielkim stopniu wdrożono Krajowe Ramy Kwalifikacji.

Końcowym sposobem weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze jest praca dyplomowa. Zasady dyplomowania opisane są w Regulaminie studiów. Procedury dotyczące procesu dyplomowania określają wymagania stawiane osobom pełniącym funkcję promotora i sposób ich powoływania, sposób zgłaszania, zatwierdzania, ogłaszania i wyboru tematów prac dyplomowych, zasady prowadzenia seminariów dyplomowych, składania prac dyplomowych i dokonywania ich recenzji, przebieg egzaminu dyplomowego. Prace magisterskie podlegają kontroli antyplagiatowej w systemie USOS APD. Na studiach pierwszego stopnia studenci Wiedzy o teatrze mają do wyboru trzy seminaRIA dyplomowe, na studiach drugiego stopnia – dwa. Tematy prac dyplomowych są ustalane z promotorem i przez niego zatwierdzane. Na spotkaniu z Zespołem Oceniającym studenci obu

stopni studiów nie zgłaszali zastrzeżeń co do swobody wyboru seminarium i tematu pracy dyplomowej.

Zespół Oceniający przejrzał losowo wybrane prace licencjackie i magisterskie wraz z ich dokumentacją. Zdecydowana większość tych prac prezentowała wysoki poziom merytoryczny i formalny; prace słabsze uzyskiwały adekwatne do ich wartości oceny. Recenzje prac były na ogół obszerne, merytoryczne, zawierały wyczerpujące uzasadnienie oceny. Pytania na egzaminie dyplomowym zazwyczaj sprawdzały ogólną wiedzę studenta i umożliwiały weryfikację uzyskanych w trakcie studiów efektów kształcenia.

Odsiew studentów następujący po I roku studiów pierwszego stopnia sięga 40 proc., a jego główną przyczyną to zbyt wysoki dla wielu studentów poziom zajęć, zwłaszcza zaś przerastająca oczekiwania młodych ludzi liczba lektur obowiązkowych. Na studiach drugiego stopnia odsiew studentów po I roku jest dużo mniejszy, wynosi kilkanaście procent, i jest zwykle spowodowany niezaliczeniem zajęć i niezdaniem egzaminów przez studentów wybierających często Wiedzę o teatrze jako drugi kierunek. Czynią tak w nadziei, że będzie to studiowanie bez większego wysiłku intelektualnego i niewymagającego dużego nakładu własnej pracy.

4) Badaniem losów zawodowych absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego zajmuje się uczelniana Sekcja Karier. Absolwenci są testowani drogą ankietową po sześciu miesiącach, trzech latach i pięciu latach od daty egzaminu magisterskiego/licencjackiego. Wyniki ankiety przeprowadzonej wśród absolwentów Wydziału Polonistyki za lata 2010-2013 zostały opracowane w formie raportu (dokument ten przedstawiono Zespołowi Oceniającemu), nie ma w nim jednak podziału na kierunki. Obecnie modyfikuje się system badania losów absolwentów tak, by uzyskać informacje dotyczące poszczególnych kierunków. W pracach tych, koordynowanych przez Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia, uczestniczy przedstawiciel kierunku Wiedza o teatrze; jego zadaniem jest dostosowanie części pytań nowej ankiety do specyfiki tego kierunku. Obecnie, ze względu na brak pytań w kwestionariuszu odnoszących się bezpośrednio do programu studiów oraz z powodu braku wyodrębnienia w końcowych konstatacjach szczegółowych danych dla poszczególnych kierunków studiów prowadzonych na Wydziale Polonistyki, nie można uznać, iż wyniki badania losów zawodowych absolwentów stanowią podstawę do modyfikacji programu studiów lub ich dostosowania do potrzeb rynku pracy.

Załącznik nr 4 Ocena losowo wybranych prac etapowych oraz dyplomowych

Ocena końcowa 2 kryterium ogólnego znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia *kryteriów szczegółowych*

1) Zakładane przez Jednostkę efekty kształcenia dla programu studiów drugiego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze nie spełniają wymogów KRK. Na studiach tych funkcjonują dwie różne tabele efektów kształcenia. Przedmiotowe efekty kształcenia nie są odniesione do efektów kierunkowych. Matryce efektów kształcenia sporządzone są w sposób niewłaściwy.

2) Efekty kształcenia dla studiów pierwszego stopnia oraz obie wersje efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia sformułowane są w sposób zrozumiały i umożliwiający ich weryfikację.

3) System oceny efektów kształcenia jest przedstawiony w Regulaminie studiów, warunki zaliczenia przedmiotu są też podawane studentom przez prowadzących na pierwszych zajęciach.

W dużej części sylabusów brak właściwej informacji o sposobach weryfikacji efektów kształcenia. System dyplomowania na ocenianym kierunku nie budzi zastrzeżeń.

4) Jednostka monitoruje zawodowe losy absolwentów, ale wyniki tych badań przedstawia w formie zbiorczego sprawozdania. Ogranicza to znacznie możliwości ich wykorzystania do doskonalenia jakości procesu kształcenia na poszczególnych kierunkach.

3. Program studiów umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia.

1) Studia na kierunku Wiedza o teatrze mają profil ogólnoakademicki i są realizowane na poziomie pierwszego i drugiego stopnia. W programie kształcenia wskazano tylko jedną dziedzinę - nauki o sztuce – do której odnoszą się efekty kształcenia; mieści się ona w obszarze i dziedzinie nauk humanistycznych. Kształcenie na kierunku Wiedza o teatrze i to na studiach obu stopni odbywa się wyłącznie w trybie stacjonarnym.

Studia pierwszego stopnia trwają sześć semestrów, obejmują 1835 godzin dydaktycznych i 180 punktów ECTS. W programie studiów pierwszego stopnia zaznaczają się trzy bloki tematyczne: historyczny, teoretyczny i warsztatowy. Blok historyczny tworzą przedmioty z zakresu nauk podstawowych, budujące tożsamość kierunku (historia teatru i dramatu europejskiego i polskiego, 47 punktów ECTS); jego dopełnieniem są zajęcia z historii najnowszego teatru i dramatu (13 ECTS). Blok teoretyczny (Poetyka dramatu, Wprowadzenie metodologiczne, a od tego roku akademickiego - Podstawy warsztatu teatrologa) to w sumie 7 punktów ECTS. Blok warsztatowy, mający umożliwić studentom poznanie praktycznej strony funkcjonowania teatru jako instytucji, obejmuje Warsztaty praktyki scenicznej na I oraz II roku studiów (łącznie 10 ECTS) oraz obowiązkowy obóz warsztatowy po II roku. Odrębną grupę tworzą zajęcia do wyboru: opcje, wykłady monograficzne, język obcy, seminarium licencjackie, dwa moduły do wyboru - teatrologiczny lub performatyczny. Zajęciom do wyboru przypisano w sumie 61 punktów ECTS, co stanowi ponad 30 proc. ogólnej liczby punktów ECTS.

W ramach obu modułów specjalnościowych, realizowanych na II oraz III roku, studenci wybierają jeden przedmiot zakończony egzaminem i dwa kończące się zaliczeniem – w ciągu dwóch lat muszą zdobyć w ramach wybranego modułu 16 punktów ECTS. W tabeli efektów kształcenia dla studiów pierwszego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze nie wyodrębniono specyficznych dla modułów specjalnościowych efektów kształcenia, ale efekty kierunkowe są sformułowane tak ogólnikowo, że mogą zmieścić w sobie także efekty specjalnościowych przedmiotów z zakresu modułów do wyboru. Nie można tego jednak stwierdzić z całą pewnością, w wielu sylabusach brak bowiem przedmiotowych efektów kształcenia, a te które są, nie mają odniesień do efektów kierunkowych. Z tego samego powodu, a także z winy uchybień w matrycy efektów kształcenia trudno ocenić, czy realizowany program studiów umożliwia osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia, choć trzeba podkreślić, że program i plan studiów pierwszego stopnia są interesujące, treści kształcenia zapisane w sylabusach - wartościowe poznawczo i bogate merytorycznie, na liście literatury obowiązkowej i uzupełniającej znajdują się także opracowania z ostatnich lat, sporo w języku angielskim. Obok możliwości indywidualizacji kształcenia, dzięki przedmiotom do wyboru i modułom specjalnościowym, studenci I roku mają również możliwość wyboru autorskiego programu ćwiczeń towarzyszących wykładom z historii teatru europejskiego i polskiego, prowadzonych w kilku grupach przez różnych znawców przedmiotu. Wśród prowadzących, zwłaszcza zajęcia warsztatowe, są uznani ludzie teatru i wybitni przedstawiciele kulturalnego życia Krakowa. Sekwencja przedmiotów ujętych w planie studiów nie budzi wątpliwości.

Reasumując, mimo braku w sylabusach odniesienia przedmiotowych efektów kształcenia do kierunkowych, a czasem także braku informacji o treściach kształcenia, mimo ogólnikowości lub braku informacji o metodach dydaktycznych stosowanych na zajęciach, lektura tabel kierunkowych efektów kształcenia, planu i programu studiów oraz sylabusów skłania Zespół Oceniający do stwierdzenia, że założone dla studiów pierwszego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość.

Studia drugiego stopnia trwają cztery semestry i obejmują łącznie 120 punktów ECTS, 780 godzin dydaktycznych dla specjalności teatrologicznej oraz 960 godzin dla specjalności performatyka przedstawień. Program studiów drugiego stopnia został skonstruowany tak, by absolwenci studiów pierwszego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze mogli rozwijać wiedzę zdobytą na studiach licencjackich w ramach modułów specjalnościowych - teatrologicznego i performatycznego. Absolwenci studiów pierwszego stopnia innych kierunków muszą w ramach kursów fakultatywnych wskazanych przez promotora pracy magisterskiej oraz samodzielnej lektury uzupełnić wiedzę z zakresu historii teatru i dramatu.

Dwie specjalności oferowane studentom na studiach drugiego stopnia mają różne cele i programy kształcenia, a także różne efekty kształcenia, choć zatwierdzona przez Senat UJ tabela efektów kształcenia dla studiów drugiego stopnia opublikowana na stronie internetowej Wydziału Polonistyki nie uwzględnia tych różnic, co już stwierdzono wyżej. Program tych specjalności przygotowali i realizują pracownicy dwóch różnych katedr: Katedry Teatru i Dramatu oraz Katedry Performatyki. W programach obu specjalności około 30 proc. punktów ECTS przyznano przedmiotom z zakresu nauk podstawowych, pozostałe punkty ECTS przypisano zajęciom do wyboru.

Program obu specjalności jest bardzo atrakcyjny, zapisane w sylabusach treści kształcenia przekonują, że jest to pogram rozwijający intelektualnie, oferujący studentom możliwość zdobycia solidnej wiedzy w wybranym obszarze. Możliwość tę zwiększa dodatkowo fakt, że wiele zajęć na obu specjalnościach ma charakter autorski/mistrzowski, prowadzą je bowiem miejscowi i zapraszani z zewnątrz, także z zagranicy, wybitni reprezentanci życia kulturalnego, szczególnie zaś teatralnego. Zaletą tego programu jest również położenie w nim nacisku na zajęcia o charakterze praktycznym, warsztatowym, a także obligowanie studentów do podejmowania licznych działań w językach obcych (udział w zajęciach, tłumaczenia tekstów, zagraniczne lektury). Jest to – zwłaszcza na specjalności performatyka przedstawień - program unikalny w skali kraju, oryginalny i wartościowy poznawczo.

Sekwencja przedmiotów na poszczególnych latach nie budzi zastrzeżeń, nie ma też powtarzalności na studiach drugiego stopnia treści kształcenia z pierwszego poziomu studiów, mimo iż specjalności teatrologiczna i performatyka przedstawień są naturalną kontynuacją modułów teatrologicznego i performatycznego, realizowanych na studiach licencjackich. Zajęcia skupiają się w trzech blokach: historycznym, teoretycznym i warsztatowym, co pozwala studentom ocenianego kierunku zdobyć wszechstronną i ugruntowaną wiedzę o teatrze, jak zresztą zapowiada nazwa kierunku. Jednak na studiach drugiego stopnia, w jeszcze większym stopniu niż w przypadku studiów licencjackich, trudno ocenić, czy program studiów umożliwia osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia, i to z kilku powodów. Po pierwsze – nie wiadomo, które kierunkowe efekty kształcenia („senackie”, czyli ogólne, ale wtedy studenci wybierający jedną z dwóch specjalności osiągają tylko część tych efektów, czy opracowane dla poszczególnych specjalności, ale o niejasnym statusie, niezatwierdzone przez Senat) przyjąć za podstawę tej oceny; po drugie – brak odniesienia przedmiotowych efektów kształcenia do modułowych, wreszcie niewiarygodna matryca efektów kształcenia uniemożliwiają wydanie takiej oceny.

Stwierdzenie, czy realizowany program kształcenia umożliwia studentom osiągnięcie każdego z zakładanych celów i efektów kształcenia, jest utrudnione także z winy niewłaściwie zredagowanych sylabusów. W wielu z nich brak określenia treści kształcenia; zastępuje je lista tematów zajęć i literatura przedmiotu (np. Życie kulturalne Warszawy w pierwszej połowie XX wieku – teatr, estrada, kabaret) albo sama literatura przedmiotu (np. Teatr i dramat europejski 2).

W uczelnianym wzorze sylabusu jest rubryka „Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu”. W sylabusach na ocenianym kierunku wykaz ten zawiera często kilkadziesiąt tytułów bez podziału na literaturę podstawową i uzupełniającą, co nie daje studentowi konkretnej informacji o lekturach niezbędnych do zaliczenia przedmiotu. W sylabusie do przedmiotu Teatr tańca (30 godzin wykładu) w punkcie „Bibliografia” są 54 pozycje w językach obcych i 32 w języku polskim. W sylabusie „Teatr we współczesnej myśli humanistycznej” w punkcie: Literatura – Inspiracje, kilkunastu tytułom w języku angielskim towarzyszy nota: *Powyższy wykaz literatury ma charakter „poglądowy” – wskazuje rodzaj tekstów, jakie staną się/mogą się stać punktem wyjścia do dyskusji na zajęciach. Listę należy traktować jako otwartą. Konkretny wykaz tematów zajęć, referatów/prezentacji oraz literatury do przeczytania na ćwiczenia zostanie przedstawiony na pierwszych zajęciach i poddany pod rozagę studentom. Dopiero wersja uwzględniająca sugestie słuchaczy zostanie umieszczona w systemie USOS i na platformie zdalnego nauczania Pegaz jako obowiązująca. Uczestnicy będą mieć kontakt z publikacjami w językach obcych, jednak wykaz literatury obowiązkowej będzie obejmował pozycje w języku polskim.*

W sylabusach do kilku przedmiotów podana jest alternatywna forma zajęć: wykład lub ćwiczenia (Teatr i inne media, Smak przedstawienia. Analiza wybranych dramatów i spektakli współczesnych, Modele badań performatycznych, Strategie performatyczne kultury popularnej), przy czym treści kształcenia i formy zaliczenia zarówno ćwiczeń, jak wykładów są te same.

W sylabusach opisowych nie ma informacji o metodach dydaktycznych stosowanych na zajęciach; metody te, zapisane w sylabusach „tabelarycznych”, są natomiast bardzo ciekawe i zróżnicowane, od tradycyjnych, takich jak wykład, dyskusja, konwersatorium, warsztaty, prezentacja, praca w grupach, analiza przypadku, analiza tekstu po innowacyjne, oryginalne i stymulujące (np: improwizacja ruchowa, gra/zabawa, demonstracja i naśladowanie, metoda inwencji twórczej, zadanie pisemne do samodzielnej realizacji, metoda bezpośredniej celowości ruchu (zadaniowa), działania grupowe i partnerskie, działanie sterowane instrukcją, pokaz z przeżyciem, wyprawa dokumentacyjna (zajęcia w muzeum), quizy. Zdarzają się jednak takie określenia metod dydaktycznych: ćwiczenia i regularne cotygodniowe konsultacje dla studentów (Performatyka przedstawień i tekstów).

Punktacja ECTS została na ocenianym kierunku wprowadzona w roku akademickim 2006/2007 i - jak czytamy w Raporcie samooceny - jest przedmiotem szczególnej troski Wydziału Polonistyki, który prowadzi staranny monitoring zasadności tej punktacji, co roku poddając ją analizie i korekcie na zebraniach katedr oraz Wydziałowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia. Punktacja ta istotnie nie budzi zastrzeżeń, jest zgodna z zasadami KRK (1 punkt ECTS równy jest 30 godzinom nakładu czasu i pracy studenta), choć ocena taka może się opierać tylko na lekturze planów studiów oraz części sylabusów, w licznych sylabusach „opisowych” bowiem w ogóle nie podaje się punktów ECTS przypisanych przedmiotowi. W większości tych sylabusów, które punkty ECTS zawierają, widoczne są kłopoty z rubryką „bilans punktów ECTS” – najczęściej zostaje pusta, albo wpisuje się do niej liczbę punktów przypisaną przedmiotowi (np. Poetyki dramatu - 2), albo wypełnia się np. tak, jak w sylabusie przedmiotu Przemiany i zwroty w kulturze współczesnej, wycenionego na 8 punktów ECTS: 3 punkty ECTS – zaliczenie semestru zimowego; 3 punkty ECTS – zaliczenie semestru letniego; 2 punkty ECTS – egzamin ustny.

Organizacja procesu kształcenia na ocenianym kierunku nie budzi zastrzeżeń – rozkład zajęć i egzaminów jest właściwy, co podkreślali także studenci na spotkaniu z Zespołem Oceniającym.

Zajęcia do wyboru i specjalnościowe stanowią dużą, integralną część procesu kształcenia, proporcje między zajęciami aktywizującymi studenta a wykładami zostały zachowane. Liczebność grup ćwiczeniowych i seminaryjnych jest właściwa. Liczba godzin dydaktycznych jest zmienna w każdym semestrze, zmniejszając się znacząco w drugiej połowie studiów, aby umożliwić studentom skoncentrowanie się na pisaniu pracy dyplomowej. Sekwencyjność przedmiotów i kolejność wprowadzania treści kształcenia należy ocenić pozytywnie, podobnie jak dużą liczbę zajęć o charakterze warsztatowym, rozbudowujących praktyczne umiejętności studentów.

W programie i planie studiów pierwszego i drugiego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze nie przewidziano praktyk studenckich. Władze kierunku w rozmowach z Zespołem Oceniającym poinformowały, że praktyczna weryfikacja efektów kształcenia osiągniętych przez studentów dokonuje się w trakcie licznych zajęć warsztatowych oraz obozu warsztatowego na studiach drugiego stopnia. Interesariusze zewnętrzni na spotkaniu z Zespołem Oceniającym stwierdzili jednak, że studenckie praktyki na kierunku byłyby niezmiernie pożyteczne, dając studentom możliwość poznania realnych warunków funkcjonowania teatru oraz różnych, współpracujących z nim instytucji.

Regulamin studiów przewiduje możliwość indywidualizacji procesu kształcenia poprzez Indywidualny Tok Studiów (ITS), do którego prawo przyznaje – na wniosek studenta – Prodziekan ds. studenckich. Z ITS mogą skorzystać laureaci olimpiad, innych ważnych konkursów lub studenci z wyróżniającymi wynikami w nauce, a także studenci studiujący na dwóch lub więcej kierunkach oraz odbywający część programu studiów na innych uczelniach. Prodziekan może wyrazić zgodę na ITS także z innych, uzasadnionych przyczyn, wynikających z sytuacji osobistej studenta lub zdarzeń losowych. Rozmowy z Władzami Wydziału potwierdziły, że studenci korzystają z możliwości indywidualizacji procesu kształcenia.

Prawo do indywidualnego toku studiów przysługuje także studentom niepełnosprawnym. Na Uczelni został utworzony Dział ds. Osób Niepełnosprawnych, który pełni rolę centrum wsparcia edukacyjnego dla osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności i osób z trudnościami w uczeniu się. Udzielenie osobom niepełnosprawnym wsparcia w dostępie do edukacji reguluje Zarządzenie Rektora UJ nr 122 z dnia 10 grudnia 2012 r. w sprawie dostosowania procesu kształcenia do potrzeb osób niepełnosprawnych oraz osób znajdujących się w szczególnej sytuacji zdrowotnej. Procedura ta określa tryb podejmowania decyzji w sprawach osób z czasową lub stałą niepełnosprawnością. Zarządzenie Rektora nadaje studentom prawo do ubiegania się o wiele usług specjalistycznych i wsparcie, określając jednocześnie obowiązki i terminy, których student musi przestrzegać, aby wsparcie to miało charakter racjonalnej adaptacji. Student wspólnie z Prodziekanem ds. studenckich ustala specjalne warunki uczestniczenia i zaliczania zajęć dydaktycznych w zależności od rodzaju i stopnia niepełnosprawności.

2) Jeśli przyjąć za podstawę oceny programu studiów drugiego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze efekty kształcenia określone osobno dla każdej z dwóch specjalności (ale nie te zatwierdzone przez Senat), opierając się dodatkowo na matrycy tych efektów, planach studiów i niedoskonałych sylabusach można stwierdzić, że specjalnościowe efekty kształcenia oraz formy i metody dydaktyczne na ogół tworzą na ocenianym kierunku spójną całość; w licznych przypadkach brak jednak tej spójności między efektami kształcenia a treściami programowymi. Analiza tej dokumentacji pozwala także sformułować opinię, że czas trwania studiów, dobór treści kształcenia (choć ta wiedza Zespołu Oceniającego jest niepełna ze względu na brak takich informacji w niektórych sylabusach), formy zajęć dydaktycznych, wśród których przeważają formy aktywizujące, takie jak ćwiczenia, konwersatoria, warsztaty (organizacji wydarzeń kulturalnych, teatralne, praktyki scenicznej, sztuk performatywnych, przekładu tekstów naukowych), zajęcia prowadzone w placówkach kulturalnych Krakowa (teatrach, muzeach), wyjazdowy obóz warsztatowy, a także

metody kształcenia, które jednak zostały określone tylko w części sylabusów, umożliwiając osiągnięcie specjalnościowych efektów kształcenia.

Ocena końcowa 3 kryterium ogólnego znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Program kształcenia realizowany na kierunku Wiedza o teatrze jest bardzo interesujący, nowatorski i wartościowy merytorycznie. Na studiach pierwszego stopnia umożliwia osiągnięcie założonych i zatwierdzonych przez Senat UJ celów i efektów kształcenia. Program studiów drugiego stopnia nie daje pełnej możliwości osiągnięcia zatwierdzonych przez Senat UJ efektów kształcenia dla tych studiów - studenci każdej ze specjalności realizują bowiem tylko część tych efektów. Wiele sylabusów zredagowano w sposób niewłaściwy, brak w nich podstawowych informacji, takich jak punkty ECTS przypisane przedmiotowi, wymiar zajęć, określenie sposobów weryfikacji efektów kształcenia.

2) W przypadku studiów pierwszego stopnia kierunkowe efekty kształcenia, treści programowe, formy i metody dydaktyczne tworzą spójną całość. W przypadku studiów drugiego stopnia można taką opinię wydać jedynie wtedy, gdy weźmie się pod uwagę specjalnościowe efekty kształcenia, których status formalny jest niewyjaśniony. Jeśli zaś chodzi o efekty kształcenia zatwierdzone przez Senat UJ dla studiów drugiego stopnia na kierunku Wiedza o teatrze, takiej spójności nie ma. Natomiast organizacja studiów nie budzi zastrzeżeń.

4. Liczba i jakość kadry dydaktycznej a możliwość zagwarantowania realizacji celów edukacyjnych programu studiów

1) Na podstawie starannej analizy dokumentacji osobowej oraz po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym pracowników naukowo-dydaktycznych, zatrudnionych na kierunku Wiedza o teatrze (studia pierwszego oraz drugiego stopnia), na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, stwierdzono, że jest to kadra liczna, spełniająca najwyższe standardy badawcze oraz dysponująca odpowiednimi umiejętnościami i kompetencjami. W dwóch katedrach: Katedrze teatru i dramatu oraz Katedrze performatyki przedstawień zatrudnionych jest w sumie 20 osób, w tym 11 ze stopniem naukowym przynajmniej doktora habilitowanego, z tego 4 - profesorów tytularnych. Wszyscy ci pracownicy naukowo-dydaktyczni zdobyli stopnie i tytuły w dziedzinie nauk humanistycznych, a ich poświadczone dyplomem specjalności naukowe i bogaty w większości przypadków dorobek naukowy w formie publikacji ściśle związane są z wiedzą o teatrze.

Kwalifikacje i kompetencje pracowników naukowo-dydaktycznych nie budzą zatem zastrzeżeń. Na uznanie zasługuje zwłaszcza dorobek naukowy pracowników kierunku, mierzony liczbą wydanych prac o teatrze: zarówno poświęconych teorii i historii teatru, jak i performatyki. Jest to grupa badaczy w zakresie teatrologii prezentująca bardzo wysoki poziom. Potencjał naukowy i kwalifikacje tej kadry, jak również praktyka dostosowywania obsady zajęć dydaktycznych do zainteresowań badawczych pracowników gwarantują i umożliwiają osiągnięcie założonych efektów kształcenia.

2) Zgodnie z § 14 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r., poz. 1370), minimum kadrowe dla kierunku studiów

pierwszego stopnia stanowi co najmniej trzech samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora. Z kolei dla studiów drugiego stopnia zgodnie z § 15 ust. 1 ww. rozporządzenia, minimum kadrowe stanowi co najmniej sześciu samodzielnych nauczycieli akademickich oraz co najmniej sześciu nauczycieli akademickich posiadających stopień naukowy doktora.

Uczelnia zadeklarowała do minimum kadrowego na poziomie studiów pierwszego stopnia 16 nauczycieli akademickich, w tym: 9 z grupy pracowników samodzielnych, tj. profesorów i doktorów habilitowanych oraz 7 ze stopniem naukowym doktora. Na poziomie studiów drugiego stopnia do minimum kadrowego zadeklarowano 13 nauczycieli akademickich, w tym: 8 - z grupy pracowników samodzielnych, tj. profesorów i doktorów habilitowanych oraz 5 - ze stopniem naukowym doktora.

Dodatkowo do minimum kadrowego na poziomie studiów pierwszego oraz drugiego stopnia zadeklarowano jedną osobę z tytułem zawodowym magistra. Zgodnie z art. 9a. ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, podstawowa jednostka organizacyjna uczelni prowadząca studia pierwszego lub drugiego stopnia lub jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym może zaliczyć do minimum kadrowego, w miejsce nauczyciela akademickiego posiadającego stopień naukowy doktora, dwie osoby posiadające tytuł zawodowy magistra i znaczne doświadczenie zawodowe zdobyte poza uczelnią w dziedzinie związanej z kierunkiem studiów. W związku z faktem, że studia na wizytowanym kierunku prowadzone są w ramach ogólnoakademickiego profilu kształcenia, do minimum kadrowego w rozumieniu minimalnej liczby samodzielnych nauczycieli akademickich oraz nauczycieli ze stopniem naukowym doktora, nie można zaliczyć osób posiadających jedynie tytuł zawodowy magistra.

W teczkach osobowych znajdują się dokumenty pozwalające na uznanie wszystkich deklarowanych tytułów i stopni naukowych. Zgodnie z art. 9a ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, na wizytowanym kierunku Uczelnia zaliczyła do minimum kadrowego na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia tylko nauczycieli akademickich zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie złożonych przez nich oświadczeń, o których mowa w art. 112a ustawy. Dla wszystkich nauczycieli zadeklarowanych do minimum kadrowego na studiach pierwszego i drugiego stopnia Uczelnia stanowi podstawowe miejsce pracy. Analiza obciążenia nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe pozwala na uznanie, iż wszyscy nauczyciele akademiccy spełniają warunki określone w § 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia, zgodnie z którym nauczyciel akademicki może być zaliczony do minimum kadrowego, jeżeli w danym roku akademickim prowadzi na danym kierunku studiów zajęcia dydaktyczne w wymiarze co najmniej 30 godzin zajęć dydaktycznych – w przypadku samodzielnego nauczyciela akademickiego lub 60 godzin zajęć dydaktycznych – w przypadku nauczyciela akademickiego posiadającego stopień naukowy doktora lub kwalifikacje drugiego stopnia.

Wszystkie osoby zgłoszone do minimum kadrowego na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia spełniają warunek zatrudnienia w Uczelni nie krócej niż od początku semestru studiów wynikający z § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. z 2014 r., poz. 1370). Żadna z osób nie przekroczyła limitu minimów kadrowych określonego w art. 112a ust. 1-2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

Powyższa analiza wskazuje, że mając na uwadze jedynie kwestie formalne, do minimum kadrowego można zaliczyć:

- na poziomie studiów pierwszego stopnia
 - 9 pracowników samodzielnych, tj. profesorów i doktorów habilitowanych,
 - 7 pracowników ze stopniem naukowym doktora,

- na poziomie studiów drugiego stopnia
 - 8 pracowników samodzielnych, tj. profesorów i doktorów habilitowanych,
 - 5 pracowników ze stopniem naukowym doktora.

Do minimum kadrowego kierunku Wiedza o teatrze na poziomie studiów pierwszego i drugiego stopnia można zatem zaliczyć łącznie 18 nauczycieli akademickich, w tym 10 samodzielnych oraz 8 ze stopniem naukowym doktora.

Z punktu widzenia formalnego, minimum kadrowe spełnia wymagania określone w § 14 ust. 1 oraz 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 3 października 2014 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia.

Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe (18) do liczby studentów kierunku (236) **spełnia** wymagania § 17 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 października 2011 r. w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia (Dz. U. Nr 243, poz. 1445 z późn. zm.). **Wynosi on na wizytowanym kierunku 1: 18 przy obowiązującym dla kierunków studiów w obszarze nauk humanistycznych nie mniejszym niż 1 : 160.**

Minimum kadrowe na ocenianym kierunku nie budzi żadnych zastrzeżeń również pod względem merytorycznym. Tworzą go uczeni o bogatym dorobku związanym z historią i teorią teatru i dramatu - polskiego i światowego, a także performatyką. W wielu przypadkach są oni równocześnie recenzentami teatralnymi, redaktorami pism teatralnych, kierownikami literackimi teatrów. Kadra akademicka kierunku Wiedza o teatrze to badacze o wysokiej pozycji w polskiej humanistyce, niezwykle cenieni także za granicą. Świadczy o tym ich udział w międzynarodowych konferencjach, międzynarodowych towarzystwach naukowych, zaangażowanie w projektach i grantach, udział w redakcjach zagranicznych pism.

Publikacje pracowników Wiedzy o teatrze otrzymują prestiżowe nagrody i wyróżnienia naukowe (dwie nagrody za książkę roku przyznało ostatnio krakowskim teatrologom Polskie Towarzystwo Badań Teatralnych). Kwalifikacje merytoryczne kadry Wiedzy o teatrze decydują także o prawidłowości obsady zajęć dydaktycznych na ocenianym kierunku – poszczególne zajęcia są przydzielane nauczycielom akademickim o potwierdzonych dorobkiem naukowym wysokich kompetencjach merytorycznych oraz odpowiednich umiejętnościach dydaktycznych.

Przeprowadzone hospitacje zajęć potwierdziły w zasadzie, że prowadzący je dysponują dużą wiedzą i kompetencjami, umiejętnością aktywizowania studentów oraz skutecznością w realizacji założonych celów. Jeden przypadek pozostawił nieco gorsze wrażenie, ale być może należy go potraktować jako wyjątek od reguły.

3) Na podstawie analizy aktów mianowania, umów o pracę oraz informacji uzyskanych w trakcie wizytacji, można stwierdzić, iż zdecydowana większość nauczycieli akademickich, stanowiących minimum kadrowe, jest zatrudniona w Uczelni od kilku lub kilkunastu lat, a niemal wszystkie akty mianowania oraz umowy o pracę są zawarte na czas nieokreślony. Powyższe fakty pozwalają na stwierdzenie, że minimum kadrowe kierunku Wiedza o teatrze jest stabilne.

Pracownicy są zatrudniani na zasadzie konkursu, choć od dłuższego czasu na ocenianym kierunku nie ma ruchu kadrowego. Procedury weryfikacji nauczycieli akademickich to przede wszystkim ustawowa okresowa ocena pracowników, przeprowadzana co dwa lata oraz coroczny „Arkusze samooceny”, w którym jednak pracownik zdaje relację wyłącznie z działalności naukowej z pominięciem osiągnięć aktywności dydaktycznej, popularyzatorskiej, organizacyjnej itp.

Prowadzenie takiej ograniczonej formuły oceny potwierdziła kadra akademicka podczas spotkania z Zespołem Oceniającym, mówiła to zresztą z pewnym żalem.

Do procedur weryfikacyjnych należy także studencka ankieta ewaluacyjna, przeprowadzana w każdym semestrze, której wyniki, przeliczone na punkty, są brane pod uwagę przy ocenie pracownika, ustalaniu porządku hospitacji oraz wystąpieniach o nagrody finansowe Prorektora ds. studenckich. Za wybitne osiągnięcia naukowo-dydaktyczne przyznawane są różnego typu nagrody Rektora – w latach 2010-2015 takie nagrody uzyskało 12 pracowników Wiedzy o teatrze. Weryfikacji nauczycieli akademickich służą też hospitacje ich zajęć – do roku akademickiego 2014/2015 przeprowadzane były okazjonalnie, od tego roku stały się częścią WSZJK - pracownik, którego zajęcia będą hospitowane, informowany jest o tym dwa tygodnie wcześniej (sic!).

System wspierania rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej oceniany jest przez pracowników umiarkowanie pozytywnie. Zebrani na spotkaniu z Zespołem Oceniającym przedstawiciele kadry naukowo-dydaktycznej wskazywali na dość dobre warunki do rozwoju naukowego, ograniczane jednak uwarunkowaniami finansowymi Jednostki: pracownicy są wprawdzie zachęceni do wyjazdów zagranicznych, ale finansowanych głównie z grantów, rzadko z budżetu katedr. Pracownicy mogą także liczyć na finansowe wsparcie przy wydawaniu książek naukowych, przede wszystkim „na stopień”, mają także szerokie możliwości publikowania w wydziałowych i uczelnianych czasopismach.

Władze kierunku wspierają wymianę swoich pracowników z uczelniami zagranicznymi, i stwarzają do niej warunki organizacyjne; kadra ocenianego kierunku chętnie i licznie z tych możliwości korzysta.

Nauczyciele akademicki zatrudnieni na kierunku Wiedza o teatrze mogą też doskonalić swoje kompetencje dydaktyczne – są zachęceni do dobrowolnego udziału w specjalnie w tym celu organizowanych warsztatach *Ars Docendi*, a także w licznych specjalistycznych kursach (np. e-learningu).

O efektywności systemu wspierania rozwoju naukowego pracowników ocenianego kierunku – mimo mizerni finansowej - może świadczyć liczba awansów naukowych kadry kierunku - w ostatnich pięciu latach dwie osoby uzyskały stopień doktora, cztery - doktora habilitowanego, jedna - tytuł naukowy profesora.

(Załącznik nr 5- Nauczyciele akademicki realizujący zajęcia dydaktyczne na ocenianym kierunku studiów, w tym stanowiący minimum kadrowe. Cz. I. Nauczyciele akademicki stanowiący minimum kadrowe. Cz. II. Pozostali nauczyciele akademicki);

Ocena końcowa 4 kryterium ogólnego w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Liczba, potencjał naukowy i kwalifikacje kadry naukowo-dydaktycznej na kierunku Wiedza o teatrze, jak również praktyka dostosowywania obsady zajęć do zainteresowań badawczych pracowników gwarantują i umożliwiają osiągnięcie założonych efektów kształcenia

2) Pod względem merytorycznym minimum kadrowe na ocenianym kierunku nie budzi żadnych zastrzeżeń. Dorobek naukowy i kwalifikacje kadry odpowiadają realizowanemu programowi i zakładanym efektom kształcenia.

3) Mimo finansowych ograniczeń na kierunku Wiedza o teatrze prowadzi się politykę, która sprzyja podnoszeniu kwalifikacji i umożliwia rozwój naukowy oraz dydaktyczny kadry akademickiej.

5. Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, którą dysponuje jednostka a możliwość realizacji zakładanych efektów kształcenia oraz prowadzonych badań naukowych

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, będąca w dyspozycji kierunku Wiedza o teatrze, odpowiada potrzebom kierunku, co nie znaczy, że jest optymalna. Większość zajęć dydaktycznych prowadzona jest w budynku przy ulicy Gołębiej 14, gdzie znajdują się także siedziby Katedry Teatru i Dramatu oraz Katedry Performatyki. W budynku przy ulicy Gołębiej 14 sale dydaktyczne wyposażone są w podstawowy sprzęt multimedialny, w tym m.in. nowoczesne telewizory i odtwarzacze DVD, projektory multimedialne, zestawy komputerowe, rzutniki pisma, ekrany do prezentacji multimedialnych. W opinii studentów sprzęt multimedialny dobrze służy realizacji celów zajęć; wykorzystywany jest do prezentowania fragmentów filmów, przedstawień, różnych prezentacji. W budynku przy ulicy Gołębiej 14 znajduje się bardzo skromna i mało estetyczna sala teatralna z garderobą, wyposażona jednak w podstawowy sprzęt oświetleniowy i nagłośnienie, wykorzystywana do prowadzenia przedmiotu „Warsztaty praktyki scenicznej”. Na terenie Uniwersytetu działa bezprzewodowa sieć WiFi, do której dostęp mają także studenci.

Wykłady, ćwiczenia, seminaria odbywają się także w budynkach Wydziału Polonistyki przy ul. Gołębiej 14, 16, 18, 20, także przy ul. Grodzkiej 64 oraz Kanoniczej 6. Ponadto Wydział korzysta z sal wykładowych Auditorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego (ul. Krupnicza 33), sal zlokalizowanych w obiektach na Nowym Kampusie, Auli im. ks. J. Tischnera (ul. Gołębia 13) i sal przy ul. Garbarskiej 7A. W ocenie studentów baza dydaktyczna Wydziału Polonistyki stwarza warunki wystarczające do osiągnięcia efektów kształcenia.

Niewątpliwie, zlokalizowanie bazy dydaktycznej w jednej części miasta sprawia, że studenci nie muszą przeznaczać dodatkowego czasu na dojazd na zajęcia, co w ich ocenie jest dużym udogodnieniem. Ale jednak sale dydaktyczne rozrzucone są w różnych budynkach, a wygląd estetyczny niektórych z tych pomieszczeń wcale nie musi w pełni zadawałać – przydałoby się ich odnowienie, a może i wzbogacenie metrażowe infrastruktury.

Baza dydaktyczna Wydziału Polonistyki nie jest w pełni dostosowana do potrzeb osób niepełnosprawnych. Nie udało się zatem zrealizować zalecenia zawartego w konkluzji poprzedniej wizytacji. Obecnie tylko w budynku przy ul. Gołębiej 20 została zainstalowana winda, ułatwiająca dostęp do czytelni oraz wszystkich znajdujących się w tym obiekcie sal dydaktycznych i siedzib katedr Wydziału. Utrudnienia związane z dostosowaniem pozostałych budynków do potrzeb osób niepełnosprawnych wynikają ze zlokalizowania Wydziału w obiektach, które posiadają ograniczone możliwości adaptacyjne, a wszelkie remonty, prace modernizacyjne i budowlane wymagają zgody konserwatora zabytków. Zespół Oceniający rozumie te obiektywne przyczyny, zadawała go też zapewnienie Władz Jednostki, że dbają one, aby zajęcia, w których uczestniczą osoby niepełnosprawne, odbywały się w salach dla nich dostępnych. Wydział nie posiada wyposażenia w specjalistyczny sprzęt dla osób z niepełnosprawnościami wzroku lub słuchu.

Wydział Polonistyki posiada 2 biblioteki i 2 czytelnie. Główna Biblioteka Wydziału (zbiory, wypożyczalnia, czytelnia) mieści się w budynku przy ul. Gołębiej 20, druga biblioteka wraz z czytelnią znajduje się przy ul. Grodzkiej 64 i powiązana jest przede wszystkim z Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie i Centrum Studiów Humanistycznych. Biblioteka Wydziału Polonistyki przy ul. Gołębiej 20 zajmuje 3 pomieszczenia magazynowe, gdzie gromadzony jest podstawowy zasób biblioteczny, także wypożyczalnię studencką oraz czytelnię na 90 miejsc, z księgozbiorem podręcznym oraz zapleczem magazynowym, gdzie gromadzone są czasopisma. Studenci posiadają elektroniczny dostęp do katalogów bibliotecznych oraz zewnętrznych baz

danych, mają także możliwość zamawiania książek przez internetowy program biblioteczny VTLS. Studenci mogą też korzystać ze zbiorów uczelnianych Biblioteki Jagiellońskiej.

Studenci pozytywnie oceniają dostęp do zasobów bibliotecznych przeznaczonych dla kierunku Wiedza o teatrze. Zdaniem studentów godziny otwarcia biblioteki wydziałowej oraz czytelnia umożliwiają swobodne korzystanie ze zgromadzonych tam zbiorów. W szczególności - w opinii studentów - pozytywnie należy ocenić wydłużenie godzin otwarcia biblioteki przy ul. Gołębiej, co było zresztą sugestią sformułowaną przez poprzedni Zespół Oceniający w jego raporcie powizytacyjnym.

Ocena końcowa 5 kryterium ogólnego w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa, będąca w dyspozycji kierunku Wiedza o teatrze, w sposób dostateczny gwarantuje właściwą realizację procesu dydaktycznego i osiągnięcie efektów kształcenia. Taką opinię podzielają studenci, jakkolwiek z przyczyn obiektywnych nie wszystkie obiekty są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych.

6. Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru/obszarów kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

Na kierunku Wiedza o teatrze, zarówno na studiach pierwszego, jak i drugiego stopnia, realizowane są badania naukowe w zakresie teatrologii i performatyki. Poziom prowadzonych prac naukowych zasługuje na najwyższe uznanie – jest on zdecydowanie konkurencyjny w stosunku do innych ośrodków w kraju. Potwierdzeniem tego jest uzyskanie przez Wydział Polonistyki najwyższej kategorii - A+ - w procesie parametryzacji jednostek naukowych.

Badacze i studenci krakowskiej teatrologii prowadzą własne pismo naukowe - dwumiesięcznik *Gazeta Teatralna „Didaskalia”* (wychodzi od 1993 r.), o uznanej renomie, legitymujące się w ocenie dokonywanej przez MNiSW aż 9 punktami. Teatrolodzy z Krakowa prowadzą przynajmniej trzy serie wydawnicze: **„Dramat współczesny”** (antologia tekstów teatralnych głównie XXI wieku, często w nowych przekładach, w opracowaniu fachowców, wydawana przez Księgarnię Akademicką); **„Interpretacje”** (wcześniej jako „interpretacje dramatu”, gdzie ukazało się około 70 prac o teatrze autorstwa zarówno uznanych badaczy, jak i młodych adeptów nauki/doktorów); wreszcie **„Konstelacje”** obejmujące prace w oryginalnych konfiguracjach: tematycznych, artystycznych i historycznych.

Funkcjonujące na kierunku Wiedza o teatrze zespoły badawcze prowadzą unikatowe i niezwykle cenne badania nad rytualnymi źródłami teatru (efektem jest tom *Rytualne źródła teatru. Obrzęd – maska – święto*, Kraków 2013), a także nad dramatem metafizycznym niemieckiego romantyzmu, prowadzone są też badania terenowe o charakterze etnograficznym, w tym nad rytuałami zaklinania i odczyniania, m. in. na terenie Podlasia Białostockiego i Zaolzia.

Indeks konferencji naukowych, najczęściej międzynarodowych, zorganizowanych przez pracowników obu katedr w latach 2009-2015, przekracza liczbę 20.

Skala prowadzonych badań oraz ich merytoryczna wartość, zarówno koherentna z programem kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze, jak i służąca wzbogaceniu jego oferty przedmiotowej, wpływają pozytywnie na proces kształcenia, w tym atrakcyjność programową. Studentom oferuje się efekty własnych badań i dociekań naukowych, które mają unikatowy w skali kraju charakter oraz wysoką wartość merytoryczną.

Zresztą także studenci mają możliwość uczestnictwa w badaniach naukowych. Istniejące na kierunku Wiedza o teatrze dwa koła naukowe - Koło Naukowe Teatrologów oraz Koło Naukowe Performatyków - służą nie tylko rozwijaniu pasji artystycznych studentów, ale i ich zainteresowań naukowych. Uczelnia wspiera tę działalność, zapewniając kołom naukowym pomoc merytoryczną ze strony pracowników naukowych – specjalnie powoływani są opiekunowie kół.

Studenci zaangażowani w działalność kół naukowych mogą swobodnie korzystać z bazy dydaktycznej Wydziału Polonistyki. Spotkania odbywają się w siedzibie Samorządu Studenckiego lub salach zajęciowych, zaś przygotowując projekty artystyczne, czy realizując spektakle teatralne, studenci wykorzystują salę teatralną. Uczelnia zapewnia środki finansowe na prowadzenie bieżącej działalności kół naukowych z puli przeznaczonej dla Rady Kół Naukowych lub środków będących w dyspozycji Dziekana. Studenci pozytywnie oceniają wsparcie ze strony Uczelni, zarówno dotyczące opieki ze strony pracowników naukowych, jak również możliwości korzystania z bazy dydaktycznej Wydziału.

Jak już wspomiano, Wydział Polonistyki jest współwydawcą Gazety Teatralnej „Didaskalia”, która przyjmuje na staż studentów. Jest to dla studentów doskonała forma praktyki w sztuce pisanie tekstów, ich korekty, redagowania i składania oraz komputerowej obróbki pisma. Staż jest jednak przede wszystkim nauką, jak pisać teksty o teatrze, ale też daje możliwość ich publikacji na łamach gazety. Studenci uczestniczą również w projektach i grantach naukowych, realizowanych przez nauczycieli akademickich, jest to ważna i cenna droga zdobywania umiejętności przydatnych w pracy naukowo-badawczej.

Ocena końcowa 6 kryterium ogólnego w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryterium szczegółowego.

Skala prowadzonych badań oraz ich merytoryczna wartość, zarówno spójna z programem kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze, jak i służąca wzbogaceniu jego oferty przedmiotowej, wpływają pozytywnie na proces kształcenia. Studenci mają możliwość rozwoju naukowego w ramach działalności kół naukowych, a także poprzez udział w projektach badawczych.

7. Wsparcie studentów w procesie uczenia się zapewniane przez Uczelnię

1) Aktem prawnym określającym zasady rekrutacji na rok akademicki 2014/2015 na kierunku Wiedza o teatrze jest Uchwała nr 91/V/2013 Senatu UJ z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie ustalenia szczegółowych warunków i trybu rekrutacji, w tym limitów przyjęć na I rok jednolitych studiów magisterskich oraz studiów pierwszego i drugiego stopnia. Podstawę rekrutacji stanowią wyniki na maturze uzyskane z dwóch przedmiotów: obowiązkowo z języka polskiego oraz jednego wybranego z katalogu przedmiotów: filozofia, historia, historia muzyki, historia sztuki, wiedza o społeczeństwie lub języka nowożytnego: angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego, łacińskiego i kultury antycznej, niemieckiego, rosyjskiego. Lista rankingowa kandydatów ustalona jest według liczby punktów zdobytych na egzaminie maturalnym, liczonych według średniej ważonej, gdzie wynik z języka polskiego ma współczynnik mnożenia – dwa oraz przedmiotu do wyboru o współczynniku przeliczeniowym – jeden.

Podstawą przyjęcia kandydatów na studia drugiego stopnia jest ukończenie studiów wyższych, co najmniej na poziomie pierwszego stopnia. Kryteria kwalifikacji oparte są na

dwóch elementach: ocenie z egzaminu dyplomowego oraz średniej ze studiów liczonej zgodnie z regulaminem jednostki wydającej dyplom studiów wyższych. Rekrutacja na studia drugiego stopnia prowadzona jest na obu specjalnościach - teatrologii oraz performatyki przedstawień według takich samych zasad. W momencie rejestracji w systemie elektronicznym kandydaci wskazują, jaką specjalność na kierunku Wiedza o teatrze wybierają.

Uchwała Senatu UJ o zasadach rekrutacji określa także dolne i górne limity przyjęć oraz liczbę miejsc dla cudzoziemców. W rekrutacji na rok akademicki 2014/2015 limity miejsc wynosiły odpowiednio: na studia pierwszego stopnia górny limit to 75, dolny limit - 25, zaś na studia drugiego stopnia na każdą ze specjalności: górny limit - 50, dolny limit - 15. Na każdym stopniu i specjalności limit dla cudzoziemców wynosił 5 osób.

Przeprowadzona przez Zespół Oceniający analiza kryteriów rekrutacji określonych dla kierunku Wiedza o teatrze pozwala stwierdzić, iż nie zawierają one regulacji dyskryminujących jakąkolwiek grupę kandydatów. Szczegółowe kryteria, procedury i terminy rekrutacji udostępniane są na stronach internetowych Uczelni oraz w elektronicznym systemie rekrutacyjnym, zatem były powszechnie dostępne dla wszystkich kandydatów.

2) Regulamin studiów pierwszego stopnia, drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich Uniwersytetu Jagiellońskiego zawiera ogólne regulacje dotyczące dokonywania oceny osiągnięć studentów poprzez wyznaczenie ogólnych zasad przeprowadzania zaliczeń i egzaminów. W opinii studentów zasady systemu oceniania zostały określone w sposób przejrzysty i w pełni zrozumiały. Wszystkie egzaminy i zaliczenia z przedmiotów objętych planem studiów kończą się wystawieniem oceny. Zasady i kryteria wystawiania oceny określa prowadzący przedmiot, a następnie przedstawia je studentom na pierwszych zajęciach. Zaliczenie roku potwierdzone zostaje wpisem w dokumentacji rejestrującej przebieg studiów. Warunkiem zaliczenia roku studiów jest uzyskanie co najmniej 60 punktów ECTS. Punkty ECTS przyznawane są, gdy procedura oceniania wykaże, że student osiągnął zakładane efekty kształcenia określone dla danego przedmiotu lub formy zajęć. Jeżeli w skład przedmiotu wchodzi więcej niż jedna forma zajęć, np. ćwiczenia i wykłady, program studiów określa, czy uzyskanie punktów ECTS zależy od zaliczenia każdej z tych form z osobna. Zdaniem studentów, w procesie kształcenia chodzi o uzyskanie określonych dla każdego przedmiotu efektów w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych.

Ogłoszenie uzyskanych przez studentów ocen z zaliczeń i egzaminów następuje przez system elektroniczny USOS. Przy określeniu terminu zaliczeniowego przynajmniej jeden termin egzaminu wyznaczony jest w sesji podstawowej oraz co najmniej jeden - w sesji poprawkowej. W przypadku uzyskania oceny niedostatecznej student ma prawo do jednego egzaminu poprawkowego z danego przedmiotu. Regulamin studiów określa również zasady powtarzania przedmiotu lub roku studiów w przypadku uzyskania niezadowolających wyników, nie pozwalających na zaliczenie danego przedmiotu lub nieuzyskanie wystarczającej liczby punktów ECTS do zaliczenia roku studiów. W ocenie studentów wprowadzone zasady oceniania oparte są na jasnych wymaganiach obowiązujących wszystkich studentów jednakowo.

Liczba punktów ECTS przypisana konkretnym przedmiotom na kierunku Wiedza o teatrze uzależniona jest od zakładanego nakładu pracy, jaką student musi wykonać do ich zaliczenia lub zdania egzaminu. Na podstawie rozmów przeprowadzonych przez Zespół Oceniający można stwierdzić, iż studenci posiadają podstawową wiedzę na temat Europejskiego Systemu Transferu Punktów. Nie zgłaszali też oni żadnych uwag dotyczących sposobu przypisania punktów ECTS do poszczególnych przedmiotów.

3) Obowiązujący na kierunku Wiedza o teatrze Europejski System Transferu Punktów, przypisujący do każdego przedmiotu określoną liczbę punktów, pozwala studentom na odbywanie semestru lub roku akademickiego na uczelni krajowej lub zagranicznej w ramach programu wymian studenckich. Najczęściej wybraną przez studentów formą wyjazdów zagranicznych na inne uczelnie jest program Erasmus+. Z przedstawionej w czasie wizytacji listy aktualnych porozumień pozwalających na realizację części studiów za granicą w ramach programu Erasmus wynika, iż Wydział Polonistyki posiada porozumienia podpisane z 43 uczelniami w 18 krajach. W latach 2012-2015 na studia w ramach programu Erasmus wyjechało 27 studentów kierunku Wiedza o teatrze. Rysuje to pozytywny obraz udziału studentów w tej formie wymiany międzynarodowej.

Podczas spotkania z Zespołem Oceniającym studenci potwierdzili, że znają oferowane przez Uczelnię możliwości udziału w wymianie międzynarodowej. Informacje na temat zasad rekrutacji oraz oceny udziału w wymianie międzynarodowej znajdują się na stronach internetowych Uczelni. Koordynacją i obsługą programu wymiany międzynarodowej zajmuje się Dział Współpracy Międzynarodowej. Na Wydziale Polonistyki powołany został koordynator programu Erasmus, udzielający studentom bezpośrednich informacji związanych z zasadami rekrutacji i udziałem w programie. Prowadzone działania informacyjne studenci ocenili jako wystarczające, wyrażali też duże zainteresowanie udziałem w programie Erasmus.

Studenci Wiedzy o teatrze mogą również uczestniczyć w krajowym programie wymiany studenckiej MOST. Program stwarza możliwość odbycia części studiów na innej uczelni krajowej, objętej porozumieniem o współpracy. Jednostką zajmującą się koordynowaniem programu jest Dział Nauczania Uniwersytetu Jagiellońskiego, ponadto informacje o udziale w programie MOST i zasadach rekrutacji dostępne są także na stronie internetowej Uczelni. Studenci pozytywnie ocenili dostęp do tych informacji.

Programy kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze zawierają obowiązkową naukę języka obcego nowożytnego, wybranego przez studentów spośród następujących propozycji: angielski, niemiecki, hiszpański lub włoski, na poziomie dostosowanym do stopnia znajomości języka przez poszczególnych słuchaczy. Studenci studiów pierwszego stopnia realizują lektoraty w czasie II i III roku studiów, zaś studenci studiów drugiego stopnia - w całym cyklu kształcenia. Lektoraty prowadzone są przez Jagiellońskie Centrum Językowe. Studenci zwrócili uwagę na pojawiające się problemy wynikające z braku jednolitych zasad weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia, a także dużej dowolności zasad realizacji lektoratu, kryteriów oceny oraz treści zajęć. W ocenie studentów obowiązujące kryteria rejestracji elektronicznej na lektoraty według tzw. rejestracji żetonowej utrudniają zapisy na wybrane lektoraty lub grupę zajęciową. Wobec zgłoszonych przez studentów zastrzeżeń dotyczących realizacji zajęć językowych sugerujemy, aby Władze Jednostki zwróciły na nie szczególną uwagę.

Wydział natomiast podejmuje działania w celu internacjonalizacji procesu kształcenia poprzez rozszerzanie oferty zajęć dydaktycznych w ramach programu studiów prowadzonych w językach obcych. Na Wydziale Polonistyki prowadzone są wykłady adresowane do studentów wszystkich kierunków. Studenci studiów pierwszego stopnia mogą uczestniczyć w tych wykładach w zależności od indywidualnego zainteresowania tematyką zajęć. Natomiast na studiach drugiego stopnia studenci są zobowiązani do zrealizowania w języku obcym jednego kursu - w wymiarze przynajmniej 30 godzin.

4) Studenci kierunku Wiedza o teatrze mają ze strony nauczycieli akademickich zapewnioną opiekę dydaktyczną i naukową. Jednym z elementów systemu takiej pomocy są cotygodniowe konsultacje. Terminy dyżurów podawane są do wiadomości studentów na stronie internetowej Wydziału Polonistyki, a także - ogłaszane na tablicach informacyjnych znajdujących się przy salach. Studenci nie mieli zastrzeżeń co do możliwości konsultowania się

z prowadzącymi zajęcia. Bezpośrednią opiekę dydaktyczną nad studentami sprawuje kierownik kierunku. Pomaga on studentom w rozwiązywaniu problemów dotyczących organizacji studiów. Studenci pozytywnie wypowiadali się także na temat wsparcia ze strony opiekuna roku. Taka opieka – zdaniem studentów – jest szczególnie ważna na początku I roku studiów. Opiekę nad studentami kierunku Wiedza o teatrze sprawuje także Prodziekan ds. studenckich, który udziela pomocy dotyczącej ogólnych spraw dydaktycznych, podejmuje decyzje w indywidualnych sprawach studenckich, np. przyznania Indywidualnego Toku Studiów. Opieka w zakresie spraw organizacyjnych i proceduralnych leży w gestii pracowników administracyjnych Sekretariatu ds. studenckich. W opinii studentów wyznaczone godziny pracy Sekretariatu zapewniają studentom swobodne załatwienie spraw administracyjnych. Dla studentów I roku studiów, zarówno pierwszego, jak i drugiego stopnia, na początku roku akademickiego organizuje się spotkania, na których studenci są wyczerpująco informowani o sprawach ich dotyczących.

Studenci zgodnie twierdzili, że nauczyciele akademicy przygotowują i udostępniają materiały dydaktyczne związane z prowadzonymi zajęciami drogą elektroniczną - mailowo lub przez platformę e-learningową PEGAZ, pozostawiają też materiały w Sekretariacie ds. studenckich lub Bibliotece Wydziału Polonistyki. Zdaniem studentów te materiały dydaktyczne są pomocne w procesie kształcenia, stanowią uzupełnienie treści omawianych podczas ćwiczeń i wykładów, a także ułatwiają przygotowanie się do kolejnych zajęć. Studenci zapewniali, że literatura wskazywana przez prowadzących, niezbędna do realizacji właściwego procesu kształcenia, jest dostępna w Bibliotece Wydziału.

W opinii studentów zasady realizacji treści danego przedmiotu, a także kryteria i metody weryfikacji osiągniętych przez nich efektów kształcenia, o czym są informowani na pierwszych zajęciach, prowadzący konsekwentnie realizują i przestrzegają. Podczas spotkania z Zespołem Oceniającym studenci stwierdzili jednak, że przygotowane przez prowadzących sylabusy, mimo ich udostępniania w systemie elektronicznym, są mało przydatne w procesie kształcenia. W ich przekonaniu wynika to przede wszystkim z faktu, iż zakres opisu przedmiotu zamieszczany w sylabusie zależy od woli prowadzącego zajęcia i dlatego nie zawsze znajduje się tam ich wyczerpujący opis. Tymczasem obowiązujący na Uczelni wzorzec sylabusu zawiera wszystkie wymagane informacje o przedmiocie. Te zasady przygotowania sylabusu nie znalazły jednak pełnego zastosowania na ocenianym kierunku, co wyraźnie i szczegółowo zostało już w raporcie opisane. Dlatego studenci słusznie podkreślali, że dostępne im sylabusy nie są opracowane w standardowy sposób i nie zawierają kompletnych elementów. Ogranicza to ich przydatność jako źródła pełnej informacji o przedmiocie. Zespół Oceniający z tymi opiniami w pełni się zgadza.

W Uczelni funkcjonuje system elektroniczny USOS, będący kompleksowym systemem obsługi wszelkich spraw związanych z tokiem studiów. W ramach USOS studenci mają dostęp do wykazu wszystkich przedmiotów oraz uzyskanych ocen z egzaminów i zaliczeń, sylabusów, programu studiów, informacji dotyczących przyznawanej pomocy materialnej. Poprzez ten system studenci dokonują rejestracji grup ćwiczeniowych, przedmiotów fakultatywnych oraz zajęć z lektoratu językowego, a także zajęć z wychowania fizycznego. Pozostałe informacje dotyczące toku studiów dostępne są dla studentów na stronie internetowej Wydziału lub w odpowiednich modułach na stronie głównej Uczelni.

W opinii studentów Wydział zapewnia swobodny dostęp do informacji dotyczących procesu kształcenia. Jednak niektórzy słuchacze, zwłaszcza I roku studiów, podkreślali, że na początku system USOS był dla nich trudny w obsłudze. Ich zdaniem, spotkanie informacyjne, wyjaśniające zasady jego funkcjonowania, odbyło się zbyt późno. Tymczasem już w pierwszym tygodniu zajęć musieli oni korzystać z systemu USOS, chcąc choćby zapisać się na przedmioty fakultatywne, a nie byli do tego przygotowani. Dobrze byłoby pamiętać o tym problemie, wyznaczając termin spotkania informacyjnego w przyszłości.

Program studiów stwarza studentom możliwość indywidualizacji procesu kształcenia poprzez wybór modułów oraz przedmiotów fakultatywnych, a na studiach drugiego stopnia - wybór specjalności. Studenci mogą również część studiów odbyć za granicą - w ramach programu Erasmus lub w innych krajowych ośrodkach akademickich, uczestnicząc w programie MOST. Uczelnia posiada wypracowane procedury związane z indywidualizacją studiów, obejmujące także studentów niepełnosprawnych.

Aktem wewnętrznym, określającym zasady udzielania wsparcia materialnego, jest Regulamin ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych Uniwersytetu Jagiellońskiego, wprowadzony Zarządzeniem Rektora nr 90 z dnia 17 września 2014 r. Regulamin przygotowano w porozumieniu z Samorządem Studentów. Analiza przepisów regulaminu pozwala stwierdzić, iż studenci kierunku Wiedza o teatrze mogą ubiegać się o pomoc materialną ze środków przeznaczonych na ten cel z budżetu państwa we wszystkich formach określonych w art. 173 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Zgodnie z art. 177 ust. 3 ustawy studenci stanowią większość składu Wydziałowej Komisji Stypendialnej oraz Odwoławczej Komisji Stypendialnej, które zajmują się przyznawaniem świadczeń pomocy materialnej.

Stypendium Rektora może otrzymywać student, który uzyskał za poprzedni rok akademicki wysoką średnią ocen lub posiada osiągnięcia naukowe, artystyczne lub wysokie wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym. Stypendium przyznawane jest na wniosek studenta. Wniosek taki składany jest w wersji elektronicznej przez system USOS, a następnie w wersji drukowanej - w Sekretariacie ds. studenckich. Wniosek ocenia się metodą punktową: za średnią ocen oraz każde osiągnięcie naukowe, artystyczne lub sportowe przyznawana jest określona liczba punktów zgodnie z zapisami Załącznika nr 3 do Regulaminu. Zaś zgodnie z art. 174 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym stypendium Rektora może otrzymać do 10 proc. studentów danego kierunku. W opinii studentów kryteria przyznawania stypendium są zrozumiałe i sformułowane w sposób umożliwiający wyłonienie najlepszych studentów. Tym samym stypendium Rektora spełnia funkcję motywacyjną.

Studenci objęci są również opieką finansową ze środków stanowiących własne Fundusze Stypendialne Uniwersytetu Jagiellońskiego. Są to: stypendia z Funduszu im. Stanisława Estreichera dla studentów studiów stacjonarnych wyróżniających się wynikami w nauce, a znajdujących w trudnej sytuacji finansowej; stypendia z Rektorskiego Funduszu Stypendialnego dla Olimpijczyków kierowane do studentów I roku pierwszego stopnia; stypendia Funduszu im. Jana Kochanowskiego finansujące przedsięwzięcia indywidualne i grupowe studentów. Ponadto każdego roku dla jednego studenta Wydziału Polonistyki przyznawane jest Stypendium im. Stanisława Pyjasa za wyróżniającą postawę etyczną, pracę społeczną lub działalność humanitarną.

Studenci mają możliwość rozszerzania wiedzy, rozwijania umiejętności i kompetencji społecznych poprzez działalność w organizacjach studenckich i kołach naukowych. Dla studentów kierunku Wiedza o teatrze powołane zostały – jak już wiemy - Koła Naukowe: Teatrologów oraz Performatyków. Opiekę nad nimi sprawują pracownicy dydaktyczni, którzy konsultują realizowane przez studentów tematy i projekty. Studenci zainteresowani rozwojem naukowym mogą odbywać staże w Gazecie Teatralnej „Didaskalia”, związanej z kierunkiem Wiedza o teatrze. Studenci są także angażowani w prowadzone na kierunku badania naukowe oraz uczestniczą w zespołach realizujących granty badawcze.

Na Wydziale Polonistyki działa Wydziałowy Samorząd Studentów reprezentujący społeczność studencką przed Władzami Wydziału i Uczelni. Ich przedstawiciele uczestniczą w pracach organów kolegialnych – Radzie Wydziału, Komisjach związanych z wewnętrznym systemem zapewnienia jakości kształcenia oraz komisjach dotyczących przyznawania

świadczeń pomocy materialnej. Organom Samorządu zostało udostępnione pomieszczenie wyposażone w materiały biurowe oraz sprzęt komputerowy. W opinii przedstawicieli Samorządu Studentów warunki lokalowe zapewnione przez Władze Wydziału są bardzo dobre. Samorząd posiada również środki finansowe przeznaczone na bieżącą działalność oraz organizowanie projektów o charakterze informacyjnym, kulturalnym i artystycznym, które kierowane są do wszystkich studentów Wydziału.

Ocena końcowa 7 kryterium ogólnego w pełni

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Kryteria rekrutacyjne na kierunku Wiedza o teatrze nie zawierają regulacji dyskryminujących jakąkolwiek grupę kandydatów, są także powszechnie dostępne dla wszystkich zainteresowanych studiami na tym kierunku.

2) Obowiązujący na Wydziale Polonistyki, a także na kierunku Wiedza o teatrze system weryfikacji osiąganych efektów kształcenia sprzyja procesowi uczenia się, zapewniając obiektywizm formułowania ocen. Powszechnie obowiązujące zasady są wystandaryzowane.

3) Uczelnia stwarza studentom możliwości uczestnictwa w wymianie międzynarodowej w ramach programu Erasmus+ oraz wymianie krajowej - w ramach programu MOST. Studenci wizytowanego kierunku dość licznie uczestniczą w programach wymian studenckich.

4) Analiza systemu opieki naukowej, dydaktycznej oraz materialnej pozwala stwierdzić, iż funkcjonuje on w sposób prawidłowy i sprzyja wszechstronnemu rozwojowi studentów oraz skutecznemu osiąganiu założonych efektów kształcenia. Uwagi krytyczne odnoszą się do zawartości sylabusów.

8. Jednostka rozwija wewnętrzny system zapewniania jakości zorientowany na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów.

1) Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia na Uczelni działa na podstawie Uchwały Senatu UJ nr 33/V/2010 z dnia 26 maja 2010 r. w sprawie utworzenia i wdrażania Uczelnianego Systemu Doskonalenia Jakości Kształcenia na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz Zarządzenia nr 36 Rektora UJ z dnia 8 czerwca 2010 r. w sprawie zasad i metod wdrażania Uczelnianego Systemu Doskonalenia Jakości Kształcenia (z ze. zm.). System ten funkcjonuje na dwóch poziomach: ogólnouczelnianym oraz wydziałowym. Celem Uczelnianego Systemu Doskonalenia Jakości Kształcenia jest:

- doskonalenie kształcenia oferowanego studentom Uniwersytetu Jagiellońskiego,
- wspomaganie polityki kadrowej,
- kształtowanie postaw pro jakościowych w środowisku uczelnianym oraz budowanie kultury jakości,
- motywowanie pracowników i studentów do doskonalenia jakości nauczania i uczenia się,

- informowanie o działalności dydaktycznej Uniwersytetu Jagiellońskiego i osiągniętych efektach kształcenia;
- podnoszenie konkurencyjności i atrakcyjności Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz stworzenie trwałych podstaw do ugruntowania wysokiej pozycji UJ w skali krajowej i międzynarodowej

Struktura, zakres zadań oraz tryb powoływania i nadzoru poszczególnych komisji Uczelnianego Systemu Doskonalenia Jakości Kształcenia zostały określone szczegółowo i zgodnie z przepisami prawa. Ze względu na różnorodność jednostek na poziomie ogólnouczelnianym nie stworzono sztywnych ram obowiązujących we wszystkich wydziałowych systemach zapewniania jakości kształcenia. Niektóre elementy systemu muszą być wspólne, chociaż ich realizacja może być różna w poszczególnych jednostkach organizacyjnych. Strukturę Uczelnianego Systemu Zarządzania Jakością Kształcenia tworzą: Prorektor ds. Dydaktyki; Stała Senacka Komisja ds. Nauczania; Stała Rectorska Komisja ds. Rozwoju Dydaktyki i Jakości Kształcenia UJ; Uczelniany Zespół Doskonalenia Jakości Kształcenia; wydziałowe zespoły doskonalenia jakości kształcenia; zespoły doskonalenia jakości kształcenia działające w jednostkach pozawydziałowych, międzywydziałowych i wspólnych Uczelni, prowadzących działalność dydaktyczną; Dział Nauczania UJ. Czynności związane z planowaniem i koordynacją oceny jakości kształcenia w odniesieniu do wszystkich kierunków studiów prowadzonych na Uniwersytecie Jagiellońskim podejmuje Sekcja Analiz Jakości Kształcenia. Aktualnie realizowane są następujące projekty ewaluacyjne:

- ocena zajęć dydaktycznych,
- ocena pracy administracji,
- ocena satysfakcji studentów ze studiowania na UJ,
- badania kandydatów na studia (współpraca z Działem Rekrutacji na Studia),
- badania losów zawodowych absolwentów UJ (realizowane przez Biuro Karier oraz Sekcję ds. Dydaktyki i Karier Akademickich CM),
- zapoczątkowane w roku akademickim 2011/12 badanie kompetencji i aktywności studentów UJ.

Dziekan Wydziału, w ramach posiadanych uprawnień wynikających ze Statutu Uczelni, bezpośrednio kieruje działalnością Jednostki (w tym koordynuje proces kształcenia), a jego działania zmierzające do zapewniania jakości kształcenia wspierane są przez Radę Wydziału oraz Komisje funkcjonujące w strukturze organizacyjnej Wydziału. Wpisując się w realizację postanowień uchwały Senatu UJ nr 33/V/2010 odnoszących się do struktury odpowiedzialności w obszarze zapewniania jakości kształcenia, Dziekan powołał Wydziałowy Zespół Doskonalenia Jakości Kształcenia, w skład którego wchodzi interesariusze wewnętrzni (przedstawiciele nauczycieli akademickich, pracowników administracyjnych, studentów, doktorantów). Do zadań Wydziałowego Zespołu należy: sporządzanie raportów z oceny własnej Wydziału w poszczególnych obszarach działalności dydaktycznej, zgodnie z procedurami i harmonogramem zatwierdzonym przez Prorektora UJ ds. dydaktyki i wytycznymi ustalonymi przez Uczelniany Zespół, opracowanie planów i harmonogramu realizacji działań naprawczych, inicjowanie działań projakościowych związanych ze specyfiką działalności dydaktycznej prowadzonej na wydziale oraz rekomendowanie ich Uczelnianemu Zespołowi, inicjowanie i organizowanie działań związanych z podnoszeniem kultury jakości kształcenia w środowisku akademickim, upowszechnianie najlepszych praktyk dotyczących doskonalenia jakości kształcenia.

W Uniwersytecie Jagiellońskim istnieje obowiązek oceny efektów kształcenia i powołania zespołów jej dokonujących, wynikający z Uchwały nr 2/I/2012 Senatu UJ z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu

Jagiellońskiego w zakresie projektowania programów kształcenia dla studiów pierwszego oraz drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich, studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających. W celu uszczegółowienia zasad dokonywania ww. oceny opracowano regulamin oceny programów kształcenia wprowadzony zarządzeniem nr 97 Rektora UJ z 16 września 2013 roku w sprawie oceny programów kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiach magisterskich na Uniwersytecie Jagiellońskim. Ocena ta obejmuje: efekty kształcenia, proces kształcenia prowadzący do uzyskania tych efektów, stopień osiągnięcia tych efektów w trakcie i po zakończeniu studiów i dotyczy wszystkich kierunków na poziomie pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych magisterskich, stacjonarnych i niestacjonarnych. Ocena przeprowadzana jest po zakończeniu każdego roku akademickiego, a jej wyniki mają stanowić podstawę do doskonalenia programów kształcenia i osiąganych przez studentów efektów kształcenia. Nadzór nad przeprowadzeniem oceny wszystkich programów w ramach kierunków, realizowanych w danej podstawowej jednostce organizacyjnej sprawuje jej kierownik.

W celu realizacji zadań wynikających z uchwały nr 2/I/2012 Senatu UJ Dziekan Wydziału Polonistyki powołał kierunkowy Zespół ds. Jakości Kształcenia, w skład którego wchodzi zarówno interesariusze wewnętrzni (przedstawiciele nauczycieli akademickich, studentów, doktorantów), jak i zewnętrzni (przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego). W rocznym raporcie z przeglądu programów kształcenia na Wydziale Polonistyki UJ, uwzględniono następujące obszary:

- wykonanie projektowanych działań doskonalących,
- analizę realizacji celów kształcenia i osiąganych przez studentów efektów kształcenia
- analizę sposobów i form weryfikowania efektów kształcenia i ich odpowiedniości do zakładanych efektów kształcenia,
- ocenę prac dyplomowych i ich związku z programem studiów oraz planowanymi efektami kształcenia,
- ocenę zajęć dydaktycznych dokonywana przez studentów,
- analizę użyteczności efektów kształcenia dla programu kształcenia o określonym poziomie i profilu kształcenia (zakładanych i uzyskanych), a w tym: ocena wykorzystania wyników monitorowania karier absolwentów w definiowaniu efektów kształcenia, ocena zaangażowania przedstawicieli pracodawców w tworzenie programu kształcenia, sprawdzanie i ocenę uzyskanych efektów oraz doskonalenie kształcenia, analiza zgodności zakładanych efektów kształcenia z potrzebami rynku pracy,
- ocenę infrastruktury dydaktycznej, w tym dostępu do literatury zalecanej w ramach kształcenia na kierunku studiów,
- koncepcje doskonalenia jakości kształcenia w kolejnych latach.

Należy przyznać, że w założeniu objęto analizą wszystkie najważniejsze obszary, wpływające na jakość procesu kształcenia.

W trakcie wizytacji przedstawiona została do wglądu dokumentacja będąca wynikiem działań ww. Zespołu w postaci protokołów z jego posiedzeń oraz rocznych raportów z przeglądu programu kształcenia na wizytowanym kierunku. Jednak analiza ich treści w przypadku większości obszarów nie pozwala stwierdzić, jakiego rodzaju dane zostały zgromadzone, przeanalizowane i wykorzystane przez kierunkowy Zespół ds. Jakości Kształcenia w procesie formułowania ogólnych ocen, zawartych następnie w raporcie rocznym. Należy podkreślić, że o ile np. w odniesieniu do oceny zajęć dydaktycznych dokonywanej przez studentów, a także częściowo badania losów zawodowych absolwentów (przypomnijmy - analiza zbiorcza dla Wydziału, brak szczegółowych danych w odniesieniu do kierunku) Wydział dysponuje danymi udostępnionymi przez ogólnouczelnianą Sekcję Analiz Jakości Kształcenia, o tyle w przypadku pozostałych elementów oceny programu kształcenia, a w szczególności: analizy realizacji celów kształcenia i osiąganych przez studentów efektów kształcenia, analizy sposobów i form weryfikowania efektów kształcenia i ich zgodności z zakładanymi efektami kształcenia, oceny infrastruktury dydaktycznej, w tym

dostępu do literatury zalecanej w ramach kształcenia na kierunku studiów, przedstawiciele Jednostki nie potrafili w toku wizytacji precyzyjnie wskazać, w jaki sposób jest realizowana analiza i ocena tych obszarów.

Zgodnie z § 2 ust. 2 zarządzenia nr 97 Rektora UJ z 16 września 2013 r. w sprawie oceny programów kształcenia na studiach pierwszego i drugiego stopnia oraz jednolitych studiach magisterskich na Uniwersytecie Jagiellońskim, kryteria oceny programów kształcenia na kierunkach studiów prowadzonych w podstawowej jednostce organizacyjnej oraz zakres wykorzystanych danych określa kierownik podstawowej jednostki organizacyjnej w porozumieniu z kierownikami studiów na poszczególnych kierunkach oraz członkami zespołów dokonujących oceny, kierując się wytycznymi zawartymi w § 25 ust. 4 uchwały Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego z dnia 25 stycznia 2012 r. w sprawie wytycznych dla rad podstawowych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu Jagiellońskiego w zakresie projektowania programów kształcenia dla studiów pierwszego oraz drugiego stopnia, jednolitych studiów magisterskich, studiów podyplomowych oraz kursów dokształcających.

W przytoczonym wyżej paragrafie wskazano, że ocena obejmuje w szczególności: analizę stopnia realizacji celów kształcenia i osiągania przez studentów założonych efektów kształcenia dla programu kształcenia o określonym poziomie i profilu kształcenia, w tym: analizę stosowanych sposobów i form weryfikowania efektów kształcenia oraz adekwatności tych form do zakładanych efektów kształcenia, ocenę jakości prac dyplomowych i adekwatności wymagań stawianych pracom dyplomowym do celów programu kształcenia i zakładanych efektów kształcenia, analizę wyników nauczania, analizę wyników egzaminów dyplomowych, analizę poprawności przypisania punktów ECTS do modułów kształcenia.

W związku z powyższym wydaje się, że w celu realizacji oceny programu kształcenia Dziekan, stosownie do swoich kompetencji, powinien poddać analizie dotychczas stosowane kryteria oceny programów kształcenia na kierunkach studiów prowadzonych w podstawowej jednostce organizacyjnej oraz przede wszystkim określić rodzaj danych, które powinny zostać zgromadzone, przeanalizowane i wykorzystane w procesie oceny. Słabą stroną obecnej formy oceny programów kształcenia jest również brak zdefiniowanych mierników jakościowych i ilościowych w odniesieniu do większości obszarów uwzględnionych w raporcie rocznym. Należy jednocześnie podkreślić, że przedstawiciele Jednostki są świadomi niedoskonałości obecnie realizowanych rozwiązań i w związku z tym podjęto już odpowiednie działania korygujące, m.in. w zakresie zmiany wzoru raportu rocznego z przeglądu programów kształcenia, co należy uznać za działanie pozytywne.

Na podstawie udostępnionej dokumentacji, a także spotkań odbytych w trakcie wizytacji ustalono, że na Wydziale zostały wdrożone pojedyncze procedury wewnętrzne, zaś zdecydowana większość działań w obszarze WSZJK jest pochodną ogólnouczelnianych aktów normatywnych. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż dotychczas większość działań jakościowych w Jednostce nie miała charakteru udokumentowanego, a jedynie oparta była na ustaleniach ustnych lub tradycyjnie działających praktykach na Wydziale. Analiza przedstawionej formalnej struktury zarządzania jakością i jej praktycznego funkcjonowania w odniesieniu do wizytowanego kierunku wskazuje, że Jednostka znajduje się dopiero na etapie implementowania rozwiązań i narzędzi wynikających z unormowań ogólnouczelnianych. Dopiero wdrażane są działania mające na celu uwzględnienie tych rozwiązań w ramach tradycyjnie ukształtowanych relacji wewnątrz Wydziału. Trudno zatem stwierdzić, że Jednostka dokonuje systematycznej i kompleksowej oceny i analizy efektów kształcenia i że wyniki tych ocen stanowią podstawę podejmowania działań korygujących i doskonalących proces kształcenia.

Zespół Oceniający zwraca też uwagę, że w kontekście zarządzania kierunkiem niedookreślony obecnie wydaje się także podział kompetencji w zakresie rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji i inicjowania zmian w tym obszarze. Jednostka powinna w tym zakresie

rozważyć podjęcie prac zmierzających do zdefiniowania przejrzystego podziału kompetencji gremiów i osób odpowiedzialnych, w tym harmonogramu działania oraz spodziewanych efektów.

Ważnym narzędziem ewaluacji procesu kształcenia jest okresowa ocena pracowników, której zasady określa Statut Uczelni oraz Zarządzenie nr 71 Rektora UJ z dnia 27 lipca 2012 r. w sprawie okresowych ocen nauczycieli akademickich Uniwersytetu Jagiellońskiego. Oceny dokonuje komisja oceniająca, powołana przez Radę Wydziału, której przewodniczącym jest Dziekan. Przy dokonywaniu oceny nauczyciela akademickiego dotyczącej wypełniania obowiązków dydaktycznych zasięga się opinii studentów. Ocena wraz z wnioskami przedstawiana jest nauczycielowi akademickiemu na piśmie. Od oceny przysługuje odwołanie w terminie 14 dni od daty jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Rady Wydziału lub rady jednostki pozawydziałowej albo międzywydziałowej. Odwołanie rozpatruje właściwa komisja senacka. Wnioski wynikające z oceny nauczyciela akademickiego mają wpływ na doskonalenie jakości procesu kształcenia, kształtowanie racjonalnej polityki kadrowej, wielkość obciążenia obowiązkami dydaktycznymi, powierzanie stanowisk kierowniczych oraz możliwość rozwiązania stosunku pracy za wypowiedzeniem.

Elementem mobilizującym pracowników do doskonalenia jakości kształcenia jest system ankietyzacji. Jest on prowadzony na podstawie Zarządzenia nr 22 Rektora UJ z dnia 12 kwietnia 2010 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu ankietowego systemu oceny zajęć dydaktycznych oraz pismo okólne Rektora UJ z dnia 29 marca 2013 r. w sprawie zasad przetwarzania i udostępniania wyników ankietowej oceny osób prowadzących zajęcia dydaktyczne i pracowników administracyjnych obsługujących studentów. Proces ankietowania przeprowadzany jest systematycznie (dwa razy do roku). Kwestionariusz ankiety oceny zajęć dydaktycznych zawiera pytania, które odnoszą się do oceny wypełniania obowiązków dydaktycznych przez nauczycieli akademickich. Na podstawie ocen studenckich z dwóch semestrów ustalana jest liczba punktów dla każdego pracownika. W przypadku nauczycieli, którzy uzyskali słabe wyniki, przeprowadzane są hospitacje lub/i rozmowy wyjaśniające. W przypadku najwyższej ocenionych nauczycieli Prorektor ds. Dydaktyki przyznaje specjalne nagrody finansowe.

W 2014 r. Wydział Polonistyki przygotował szczegółowe zasady prowadzenia hospitacji zajęć. Osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzenie hospitacji zajęć dydaktycznych są kierownicy kierunków. Do przeprowadzenia hospitacji zajęć mogą oni upoważnić nauczyciela ze stopniem naukowym co najmniej doktora habilitowanego, będącego np. koordynatorem danego przedmiotu lub promotorem (opiekunem naukowym) doktoranta. Procedurą hospitacji powinni być obejmowani przede wszystkim prowadzący zajęcia dydaktyczne: doktoranci; nauczyciele akademicy zatrudnieni na podstawie umowy cywilno-prawnej (niebędący etatowymi pracownikami Wydziału Polonistyki); nauczyciele akademicy ze stopniem doktora, zatrudnieni na podstawie umowy o pracę, w ciągu trzech pierwszych lat od momentu zatrudnienia; najniżej ocenieni w ankietach studenckich za poprzedni rok akademicki nauczyciele akademicy lub doktoranci prowadzący zajęcia dydaktyczne. Dokumentacja związana z przeprowadzanymi hospitacjami jest przechowywana w Dziekanacie bądź u kierownika kierunku i na żądanie udostępniana władzom Wydziału Polonistyki (np. dla potrzeb przeprowadzenia okresowej oceny pracowników).

Należy podkreślić, że do 2014 r. na Wydziale jedynie doraźnie przeprowadzano hospitacje, m.in. po uzyskaniu przez nauczyciela akademickiego słabszej oceny, wyrażonej przez studentów w procesie ankietyzacji – jednak nie był to proces prowadzony na podstawie sformalizowanych wytycznych, systematyczny i o szerokim zakresie. Zespół Oceniający chciałby na to zwrócić uwagę. Można też mieć wątpliwości co do słuszności przyjętej na wizytowanym kierunku zasady znacznie wcześniejszego informowania prowadzącego o zamiarze hospitowania jego zajęć (2 tygodnie).

Reasumując, ze względu na etap dopiero wdrażania niektórych elementów systemu zapewnienia jakości kształcenia na wizytowanym kierunku, a także jeszcze niedoskonałości

niektórych narzędzi, trudno oceniać jego skuteczność w diagnozowaniu słabych stron procesu kształcenia. Wiadomo, że pewne niedoskonałości, o których mowa w pkt. 2 i 3, nie zostały zdiagnozowane. Zespół Oceniający pragnie ten aspekt problemu szczególnie podkreślić.

Z kolei system informacyjny skierowany do środowiska studenckiego należy ocenić pozytywnie. Studenci mogą odnaleźć niezbędne informacje dotyczące Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia na stronie internetowej Uczelni. Studenci i wszyscy zainteresowani studiowaniem mają dostęp do elektronicznej informacji w zakresie oferty kształcenia, a szczególnie oferowanych specjalności, a także programów kształcenia i kart przedmiotów, wykładów do wyboru, seminariów, zasad zaliczania i sesji egzaminacyjnej oraz pomocy materialnej i socjalnej. Systematycznie dąży się do ułatwienia dostępu studentów do bieżących informacji dotyczących zajęć dydaktycznych.

2) W celu realizacji zadań wynikających z Uchwały nr 2/I/2012 Senatu UJ Dziekan Wydziału Polonistyki powołał kierunkowy Zespół ds. Jakości Kształcenia, w skład którego wchodzi zarówno interesariusze wewnętrzni (przedstawiciele nauczycieli akademickich, studentów, doktorantów), jak i zewnętrzni (przedstawiciele otoczenia społeczno-gospodarczego). Pracownicy naukowo-dydaktyczni uczestniczą w procesie zapewnienia jakości kształcenia, biorąc udział także w posiedzeniach innych organów kolegialnych stanowiących element struktury zarządzania kierunkiem. Podczas spotkania Zespołu Oceniającego z pracownikami naukowo-dydaktycznymi padały stwierdzenia, że uwagi i sugestie zgłaszane przez nauczycieli akademickich są poddawane głębszej refleksji i uwzględniane w procesie doskonalenia jakości kształcenia.

Także udział studentów w procesie zapewnienia jakości kształcenia posiada zinstytucjonalizowany wymiar: przedstawiciele tej grupy wewnętrznych interesariuszy mają swoich reprezentantów w Wydziałowej Komisji Doskonalenia Jakości Kształcenia, a także w Zespole ds. Jakości Kształcenia dla kierunku Wiedza o teatrze. Ponadto formą uczestnictwa studentów w procesie zapewnienia jakości jest wypełnianie ankiet, w których poddana jest ocenie praca nauczycieli akademickich, zawarte są pytania dotyczące satysfakcji ze studiowania. W zakresie formalnych aspektów reprezentacji studentów w gremiach decyzyjnych, przedstawiciele studentów i doktorantów, stanowiąc ponad 20 proc. składu Rady Wydziału oraz Senatu Uczelni, mają zapewnioną właściwą reprezentację, co wypełnia dyspozycję art. 61 ust. 3 oraz art. 67 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

Na podstawie udostępnionej dokumentacji należy stwierdzić, że szczególnie podczas zebrań kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia reprezentanci studentów mają możliwość przedstawiania opinii i postulatów, uzyskanych wcześniej od pozostałej części tej grupy społeczności akademickiej, a dotyczących ewentualnych zmian lub wprowadzenia nowych przedmiotów w programie studiów. Protokoły z posiedzeń Zespołu wskazują, że studenci bardzo aktywnie korzystają z tej możliwości, a przedstawiciele pozostałych grup interesariuszy z uwagą odnoszą się do wszystkich wyrażanych opinii.

Godna odnotowania jest inicjatywa Uniwersytetu Jagiellońskiego, służąca popularyzacji działań na rzecz podnoszenia jakości kształcenia – od 2012 r. organizowany jest specjalny projekt - Tydzień Jakości Kształcenia. Odbývają się wówczas warsztaty, szkolenia i spotkania, skierowane do całej społeczności akademickiej. Projekt koordynowany jest przez Sekcję Analiz Jakości Kształcenia, a realizowany przez poszczególne Wydziały, we współpracy z Samorządem Studenckim. Na Wydziale Polonistyki w grudniu 2014 r. przeprowadzana została specjalna debata dotycząca jakości kształcenia z udziałem Prodziekana ds. studenckich, przedstawicieli kadry akademickiej i społeczności studenckiej. Studenci w czasie rozmowy z władzami Wydziału mogli zgłosić swoje uwagi dotyczące programów studiów oraz innych spraw studenckich. Przeprowadzona debata dała studentom możliwość nie tylko skierowania swoich postulatów bezpośrednio do władz Wydziału, ale też udziału w dyskusji. Samorząd Studentów w czasie

Tygodnia Jakości Kształcenia przeprowadził akcję promującą aktywny udział studentów w ocenie zajęć dydaktycznych oraz zbierania opinii na temat jakości kształcenia. Tym samym starano się uświadomić studentom ich rolę w procesie zapewnienia jakości kształcenia.

Monitorowaniem losów zawodowych absolwentów Uniwersytetu Jagiellońskiego zajmuje się Sekcja Analiz Jakości Kształcenia. Głównym jej zadaniem jest przeprowadzanie akcji ankietowych wśród studentów i absolwentów oraz dostarczanie wyników do Jednostek. W odniesieniu do ocenianego kierunku studiów wyniki ankietowania karier absolwentów nie były, jak dotąd, analizowane pod kątem lepszego dostosowania programu studiów do wymagań rynku pracy. Główną przyczyną takiego stanu rzeczy jest z jednej strony niski odsetek zwrotu wypełnionych ankiet, z drugiej zaś wzmiankowany już fakt, że opracowanie nie uwzględnia podziału na kierunki, a odnosi się ogólnie - do absolwentów Wydziału.

Odnosząc się do udziału interesariuszy zewnętrznych w procesie podnoszenia poziomu kształcenia, to przypomnijmy, że wchodzi oni w skład kierunkowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia. W ten sposób przedstawiciele pracodawców zostali instytucjonalnie włączeni w proces zapewniania jakości kształcenia, mając możliwość m.in. opiniowania planów i programów studiów.

Jednak z rozmów przeprowadzonych przez Zespół Oceniający z interesariuszami zewnętrznymi (na spotkanie przybyło ich jedynie 3) wynikało, że współpraca z kierunkiem Wiedza o teatrze ma najczęściej charakter nieformalny, wynikający z kontaktów osobistych, towarzyskich lub faktu bycia absolwentem kierunku lub zatrudnionym w charakterze praktyka. Ci interesariusze zewnętrzeni (nie będący członkami Zespołu ds. Doskonalenia Jakości Kształcenia) nie mieli poczucia wpływania na proces zapewnienia jakości kształcenia, a chętnie by w tym procesie uczestniczyli.

Tabela nr 1 Ocena możliwości realizacji zakładanych efektów kształcenia.

Zakładane efekty kształcenia	Program i plan studiów	Kadra	Infrastruktura dydaktyczna/biblioteka	Działalność naukowa	Działalność międzynarodowa	Organizacja kształcenia
Wiedza	+	+	+	+	+	+
umiejętności	+	+	+/-	+	+	+
kompetencje społeczne	+/-	+	+/-	+/-	+	+

+ - pozwala na pełne osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

+/- - budzi zastrzeżenia- pozwala na częściowe osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

-- nie pozwala na osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

Ocena końcowa 8 kryterium ogólnego znacząco

Syntetyczna ocena opisowa stopnia spełnienia kryteriów szczegółowych

1) Większość działań w obszarze Wewnętrznego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia w Jednostce jest pochodną ogólnouczeniowych aktów normatywnych. Jednak na Wydziale zostały wdrożone tylko pojedyncze procedury WSZJK. Ponadto wiele działań jakościowych w Jednostce nie miało charakteru udokumentowanego, a jedynie oparte było na ustaleniach ustnych lub tradycyjnie działających praktykach na Wydziale. Generalnie analiza przedstawionej formalnej

struktury zarządzania jakością i jej praktycznego funkcjonowania wskazuje, że Jednostka znajduje się na etapie implementowania rozwiązań wynikających z unormowań ogólnouczeniowych i dopiero podejmuje działania mające na celu uwzględnienie ich w ramach budowy jakości kształcenia. Stąd bierze się mała – jak dotąd - skuteczność WSZJK, który na przykład nie zdiagnozował niezgodności opisu efektów i celów kształcenia z wymogami KRK.

2) Interesariusze wewnętrzni, w tym studenci, uczestniczą w procesie zapewnienia jakości kształcenia. Także interesariusze zewnętrzni zostali formalnie włączeni w ten proces, ale można by ich udział poszerzyć, rozwinąć i lepiej spożytkować.

9. Podsumowanie

Tabela nr 2 Ocena spełnienia kryteriów oceny programowej

L.p.	Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
		wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
1	koncepcja rozwoju kierunku		X			
2	cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji			X		
3	program studiów			X		
4	zasoby kadrowe		X			
5	infrastruktura dydaktyczna		X			
6	przewodzenie badań naukowych ²		X			
7	system wsparcia studentów w procesie uczenia się		X			
8	wewnętrzny system zapewnienia jakości			X		

Wizytowany kierunek Wiedza o teatrze dysponuje niekwestionowanymi atutami, które sprzyjają uzyskaniu zakładanych efektów kształcenia. Przede wszystkim realizowany na kierunku program studiów, dotyczący zresztą obu specjalności - teatrologicznej i performatycznej, jest bardzo atrakcyjny, jego treści kształcenia przekonują, że program ten rozwija intelektualnie, oferując studentom możliwość zdobycia solidnej wiedzy w wybranym obszarze. Możliwość tę zwiększa dodatkowo fakt, że wiele zajęć na obu specjalnościach ma charakter autorski/mistrzowski, prowadzą je bowiem miejscowi i zapraszani z zewnątrz, także z zagranicy, wybitni

² Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich.

przedstawiciele życia kulturalnego, szczególnie zaś teatralnego. Zaletą tego programu jest również położenie w nim nacisku na zajęcia o charakterze warsztatowym, a także obligowanie studentów do podejmowania licznych działań w językach obcych (udział w zajęciach w j. obcych - na studiach drugiego stopnia obowiązkowo w wymiarze 30 godzin, tłumaczenia tekstów, zagraniczne lektury obowiązujące studiujących). Jest to – zwłaszcza na specjalności performatyka przedstawień - program unikalny w skali kraju, oryginalny i wartościowy poznawczo.

Wielkim atutem ocenianego kierunku jest także jego kadra naukowo-dydaktyczna. Minimum kadrowe na kierunku Wiedza o teatrze tworzą uczeni o bogatym dorobku związanym z historią i teorią teatru, zarówno polskiego, jak i światowego, a także performatyką, często będący równocześnie recenzentami teatralnymi, redaktorami pism teatralnych, kierownikami literackimi teatrów. Są to badacze o wysokiej pozycji w polskiej humanistyce, bardzo cenieni także za granicą. Świadczy o tym ich udział w międzynarodowych konferencjach, międzynarodowych towarzystwach naukowych, zaangażowanie w projektach i grantach, udział w redakcjach zagranicznych pism. Tej rangi zespół akademicki bez wątpienia jest w stanie zrealizować założone cele i efekty kształcenia, dbając konsekwentnie o jakość i kulturę kształcenia.

Wizytowany kierunek nie jest jednak pozbawiony słabszych stron, które mogą wpłynąć na proces kształcenia i dlatego – zdaniem Zespołu Oceniającego – należałoby podjąć określone działania lub zweryfikować niektóre praktyki. Zastrzeżenia te zostały wyraźnie opisane w Raporcie z wizytacji. W tym miejscu Zespół Oceniający pragnie je tylko krótko zrekapitulować.

Otóż, kilka wersji efektów kształcenia na kierunku Wiedza o teatrze, sposób określania przedmiotowych efektów kształcenia i brak ich odniesienia do efektów kierunkowych, brak w licznych sylabusach wielu podstawowych informacji związanych z efektami kształcenia, takich jak określenie przedmiotowych efektów kształcenia, sposobów weryfikacji stopnia osiągnięcia celów i efektów kształcenia, metod dydaktycznych stosowanych na zajęciach zmuszają do stwierdzenia, że na ocenionym kierunku w bardzo niewielkim stopniu wdrożono Krajowe Ramy Kwalifikacji. Nie pozwala to ocenić spójności stosowanego w Jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia, a także zgodności założonych kierunkowych, specjalnościowych i przedmiotowych efektów kształcenia, możliwości osiągnięcia i sposobów weryfikacji tych efektów.

Osobnego potraktowania wymaga kwestia sylabusów, których redakcja jest niezgodna z zasadami KRK, a także w większości przypadków - z wzorcami obowiązującymi na Uczelni, zawierającymi przecież wszystkie wymagane informacje o przedmiocie. Tymczasem, w przypadku Wiedzy o teatrze, w znacznej części sylabusów, zwłaszcza dla studiów pierwszego stopnia, albo w ogóle nie stosuje się formy tabelarycznej i sylabus przyjmuje postać swobodnej narracji, albo korzysta się z tabeli zawierającej tylko wybrane rubryki. Nawet jeśli się stosuje wzór uczelniany, to wypełnia się go niewłaściwie. W związku z tym wartość informacyjna tych sylabusów dla studentów jest znikoma, często ich treść wręcz dezinformuje, o czym mówili sami studenci na spotkaniu z Zespołem Oceniającym.

Odnosząc się raz jeszcze do opinii studentów, to Zespół Oceniający pragnie zwrócić uwagę Władz kierunku na zastrzeżenia społeczności studenckiej związane z lektoratami. Studenci mówili o braku jednolitych zasad weryfikacji osiąganych efektów kształcenia, a także dużej dowolności zasad realizacji lektoratu, kryteriów oceny oraz treści zajęć. Problem ten wymaga

specjalnej troski, gdyż może wpłynąć na skuteczność wspomnianej już wyżej dobrej praktyki – mobilizowania studentów do podejmowania działań w j. obcych.

Zespół Oceniający zgłasza też pewne uwagi związane z wdrożeniem i funkcjonowaniem wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia. Na Wydziale zostały wdrożone tylko pojedyncze procedury WSZJK. Ponadto wiele działań jakościowych w Jednostce nie miało charakteru udokumentowanego, a jedynie były one oparte na ustaleniach ustnych lub tradycyjnie działających praktykach na Wydziale. Generalnie, analiza przedstawionej formalnej struktury zarządzania jakością i jej praktycznego funkcjonowania wskazuje, że Jednostka znajduje się na etapie implementowania rozwiązań wynikających z unormowań ogólnouczelnianych i dopiero podejmuje działania mające na celu uwzględnienie ich w ramach budowy jakości kształcenia. I tak do 2014 r. na Wydziale jedynie doraźnie przeprowadzano hospitacje, m.in. po uzyskaniu przez nauczyciela akademickiego słabszej oceny, wyrażonej przez studentów w procesie ankietyzacji – jednak nie był to proces prowadzony na podstawie sformalizowanych wytycznych. Tych brakowało. Należy też zastanowić się, czy praktyka informowania prowadzącego z wyprzedzeniem dwóch tygodni o zamiarze hospitowania jego zajęć jest właściwa i pozwala na wiarygodną ich ocenę.

Zespół Oceniający zwraca uwagę, że w kontekście zarządzania kierunkiem niedookreślony obecnie wydaje się podział kompetencji w zakresie rewizji programu studiów oraz metod jego realizacji i inicjowania zmian w tym obszarze. Jednostka powinna w tym zakresie rozważyć podjęcie prac zmierzających do zdefiniowania przejrzystego podziału kompetencji gremiów i osób odpowiedzialnych, w tym harmonogramu działania oraz spodziewanych efektów.

Pozostaje jeszcze do rozważenia kwestia stosunkowo niewielkiego wykorzystania możliwości tkwiących w relacjach kierunku Wiedza o teatrze z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Zespół Oceniający postuluje zintensyfikowanie tych kontaktów, szersze wykorzystanie interesariuszy zewnętrznych w procesie zapewnienia jakości kształcenia. Może należałoby się zastanowić nad zgłoszonym podczas spotkania Zespołu Oceniającego z interesariuszami zewnętrznymi postulatem wprowadzenia na kierunku praktyk studenckich, które dałyby studentom szerszą możliwość poznania realnych warunków funkcjonowania teatru oraz różnych, współpracujących z nim instytucji.

W odpowiedzi na Raport z wizytacji władze kierunku – Wiedza o teatrze przedstawiły materiał podpisany przez Prodziekana Wydziału Polonistyki UJ ds. studenckich. Znalazły się w nim informacje i wyjaśnienia, a także załączniki odnoszące się do niektórych przesłanych uwag.

Po lekturze i głębokiej analizie dostarczonego materiału uznano, że zawiera on wystarczające argumenty, aby dokonać korekty niektórych zaproponowanych wcześniej ocen. Zmiany te dotyczą kryterium 2, kryterium 3, kryterium 6 oraz kryterium 8.

Kryterium 2: Spójność opracowanego i stosowanego w jednostce opisu zakładanych celów i efektów kształcenia dla ocenianego kierunku oraz system potwierdzający ich osiągnięcie

Zastrzeżenia Zespołu Oceniającego związane z kryterium 2 dotyczyły przede wszystkim niekonsekwentnego zapisu efektów kształcenia dla kierunku Wiedza o teatrze. W dokumentacji dołączonej do Raportu samooceny funkcjonowały dwie wersje efektów kształcenia: zatwierdzona przez Senat dla całego kierunku, bez określenia specyficznych efektów kształcenia dla modułów specjalnościowych na studiach pierwszego stopnia oraz specjalności teatrologicznej i

performatycznej na studiach drugiego stopnia oraz wersja druga, określająca efekty kształcenia dla obu specjalności przez podział „senackich” efektów na dwie części. W odpowiedzi Uczelni znalazło się wyjaśnienie, że w wersji „senackiej” scalono efekty kształcenia dla obu specjalności w związku z koniecznością sformułowania efektów kształcenia dla całego kierunku; podjęte w tej kwestii działania naprawcze polegają na przygotowaniu dokumentacji wprowadzającej pełną spójność efektów kształcenia i ich matryc z programem studiów dla kierunku i obu specjalności. Zmodyfikowane tabele efektów kształcenia i ich matryce zostały dołączone do materiału przesłanego przez władze jednostki.

Kolejny zarzut związany z kryterium 2 dotyczył niewłaściwej, niezgodnej z uczelnianym wzorem redakcji zdecydowanej większości sylabusów, pozbawionych niekiedy podstawowych dla studenta informacji, takich jak godzinowy wymiar zajęć, cele, treści i efekty kształcenia, metody weryfikacji, liczba punktów ECTS itd. W odpowiedzi Uczelni znalazło się solenne zapewnienie, że wszystkie sylabusy z zakresu kierunku - Wiedza o teatrze zostaną zredagowane zgodnie z uczelnianym wzorem i sprawdzone pod względem merytorycznym i formalnym do połowy września 2015 r., kiedy to zostaną wprowadzone do systemu USOS, przed rozpoczęciem zapisów studentów na poszczególne zajęcia. Do odpowiedzi Uczelni dołączono linki do kilku już skorygowanych sylabusów, aby udokumentować kierunek i gruntowność tych modyfikacji.

Rzetelna, głęboka korekta sylabusów powinna rozwiązać także kolejny problem zasygnalizowany w Raporcie powizytacyjnym, mianowicie wykazany w analizie sylabusów i matryc efektów kształcenia brak spójności celów, treści i efektów kształcenia przypisanych niektórym przedmiotom. Odpowiedź Władz kierunku na tę uwagę rozmija się z intencją Zespołu Oceniającego formułującego taki zarzut. Autorzy odpowiedzi dowodzą bowiem, że „Przytoczone w ocenie przykłady braku spójności między programem przedmiotu a przypisanymi mu efektami – w oczach specjalisty w zakresie teatrologii lub performatyki – są w pełni spójne i nie naruszają w żadnym przypadku niezbędnej korelacji między treściami i efektami osiąganymi w obrębie poszczególnych przedmiotów”. Twierdzenie to zostaje poparte przykładami zakwestionowanych przez Zespół Oceniający kierunkowych efektów kształcenia przypisanych konkretnym przedmiotom, które to efekty, zdaniem autorów odpowiedzi, w sposób oczywisty dla specjalistów muszą zostać osiągnięte w ramach tych przedmiotów jako ich absolutna podstawa. Zespół Oceniający nie kwestionował jednak konieczności osiągnięcia poszczególnych kierunkowych efektów kształcenia w ramach jakichś przedmiotów, lecz ujawnioną w sylabusach nieprzystawalność określonego dla tego przedmiotu efektu kształcenia do zapisanych w tych sylabusach celów i treści kształcenia, czego spektakularne przykłady znalazły się w Raporcie z wizytacji. Prowadzone w tej chwili sprawdzanie sylabusów pod względem merytorycznym powinno jednak to uchybienie wyeliminować.

Przedstawione wyjaśnienia, a także poparte odpowiednim załącznikiem informacje o wdrożeniu już zmian pozwalają zweryfikować ocenę pierwotną kryterium 2, podnosząc ją ze „znacząco” na „w pełni”.

Kryterium 3: Program studiów umożliwia osiągnięcie zakładanych efektów kształcenia

Zastrzeżenia Zespołu Oceniającego związane z kryterium 3 były konsekwencją uchybień wskazanych w punkcie 2. Niewłaściwa redakcja sylabusów i matryc efektów kształcenia, brak w sylabusach podstawowych informacji pozwalających ocenić stopień osiągnięcia w ramach realizowanego programu kierunkowych efektów kształcenia, spójności efektów kształcenia, treści programowych, form i metod dydaktycznych, poprawności stosowanego na kierunku systemu ECTS nie pozwoliły na wydanie pozytywnej oceny w ramach kryterium 3. I to pomimo tego, że plan

studiów, treści programowe zapisane w sylabusach, przedmiotowa literatura obowiązkowa i uzupełniająca proponowana studentom w ramach poszczególnych zajęć budziły uznanie członków Zespołu Oceniającego. Intensywna, udokumentowana odpowiednimi materiałami dołączonymi do odpowiedzi, praca nad korektą sylabusów i matryc z konkretnym terminem jej ukończenia (włączenie zmodyfikowanych sylabusów do USOS w połowie września 2015 r., zanim studenci zaczną zapisywać się na zajęcia) pozwala na zmianę poprzednio wystawionej oceny.

Zespół Oceniający – na podstawie uzyskanych informacji – decyduje o zmianie oceny kryterium 3 ze „znacząco” na „w pełni”.

Kryterium 6: Badania naukowe prowadzone przez jednostkę w zakresie obszaru kształcenia, do którego został przyporządkowany oceniany kierunek studiów

Zespół Oceniający uznaje argumenty przedstawione w odpowiedzi i przyznaje, że obfitujące efektami zaangażowanie badawczo-naukowe pracowników, które to wyniki z pewnością są wykorzystywane w procesie kształcenia, nie zostały docenione w najwyższym - godnym tego - stopniu. Jakkolwiek bardzo dobra ocena ogólna, rzetelny opis konkretnych dokonań, a przede wszystkim uznanie dla udziału studentów w badaniach naukowych i ich prezentacji znalazły się w Raporcie z wizytacji, to nie znalazło to odpowiedniego odbicia w ocenie końcowej.

Zespół Oceniający, uznając przedstawioną argumentację, weryfikuje swą pierwotną ocenę, przyznając notę „wyróżniającą” dla kryterium 6.

Kryterium 8: Jednostka rozwija wewnętrzny system zapewnienia jakości zorientowany na osiągnięcie wysokiej kultury jakości kształcenia na ocenianym kierunku studiów

W odpowiedzi odniesiono się do zastrzeżeń Zespołu Oceniającego, który kwestionował stopień wdrożenia rozwiązań i narzędzi wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, uważając, że znajduje się on dopiero na etapie ich implementowania. Uznając ten zarzut za zasadny, Autorzy odpowiedzi przedstawili wyjaśnienia, a także poinformowali o podjętych już i realizowanych działaniach. Dotyczą one nie tylko dokumentowania prac wchodzących w skład działań projakościowych, ale również – i to jest najważniejsze - pozwolą na wyciągnięcie wniosków co do konieczności wprowadzenia zmian, udoskonaleń, korekt. Przygotowano nowy formularz Roczego raportu, który – jak czytamy w odpowiedzi – „pozwoli ująć bardziej precyzyjnie wszystkie punkty, których brak podkreślono w raporcie Zespołu Oceniającego”. Intencją bowiem Zespołu Oceniającego nie jest sugerowanie, aby prowadzić skrupulatną dokumentację wszystkiego, ale uzyskanie odpowiedniej podstawy do refleksji nad jakością kształcenia i ewentualnego wprowadzania potrzebnych zmian i udoskonaleń.

Dlatego Zespół Oceniający z przychylnością odnosi się do stwierdzeń, że jakość kształcenia jest dyskutowana i oceniana podczas wielu nieformalnych spotkań, zaś bliskie kontakty pracowników kierunku umożliwiają taką wymianę i przepływ informacji niemal na bieżąco, a w dalszej kolejności - podejmowanie działań naprawczych. Cieszy też fakt, że owe praktyki zostaną odpowiednio uwierzytelnione, a kompetencje jasno określone. Podobnie z uznaniem odnieść należy się do pracy Zespołu ds. jakości kształcenia, która zaowocowała zmianami w programie studiów, oczekiwanymi przez interesariuszy wewnętrznych i interesariuszy zewnętrznych.

Zespół Oceniający uznaje, że informacje uzupełniające i wyjaśniające, a także podjęte i udokumentowane działania pozwalają na podniesienie oceny kryterium 8 do poziomu „w pełni”.

Natomiast w odniesieniu do pozostałych czterech kryteriów (1, 4, 5, 7), które oceniono na poziomie „w pełni”, a w odpowiedzi Autorzy domagają się oceny „wyróżniającej”, zdecydowano się nie zmieniać uprzednio sformułowanych opinii.

Zespół Oceniający uważa, że jest to ocena odpowiadająca nomen omen w pełni i adekwatnie niepodważalnym walorom, zarówno koncepcji ocenianego kierunku, jego kadry, infrastruktury oraz opieki nad studentami. Do niektórych postulatów Autorów odpowiedzi warto się jednak odnieść.

I tak, nie kwestionując atutów kadry akademickiej, zwłaszcza jej dokonań naukowych, czego Zespół Oceniający dał wyraz w Raporcie z wizytacji, a także podnosząc ocenę kryterium 6 do poziomu „wyróżniający”, to jednak jego zadaniem jest przede wszystkim w kryterium 4 ocenić możliwość realizacji celów edukacyjnych programu studiów i przez ten pryzmat opiniować jakość kadry. Tymczasem hospitacje zajęć wykazały, że nie wszystkie zajęcia były prowadzone na odpowiednim poziomie dydaktycznym. Potwierdzeniem tego, że zdarzają się przypadki, gdy prowadzący nie spełniał w sposób wyróżniający swej roli, jest zawarta w odpowiedzi informacja, że jeden ze współpracowników będzie musiał pożegnać się z pracą na kierunku, gdyż zyskał u studentów bardzo słabą notę. W tej sytuacji ocena „w pełni” wydaje się być całkowicie uzasadniona.

Zespół Oceniający uznał infrastrukturę za odpowiadającą w pełni standardom i umożliwiającą w sposób satysfakcjonujący/dostateczny realizację zakładanych efektów kształcenia. Nie widzi jednak podstaw do oceny wyróżniającej, choćby dlatego, że dostrzegł i o tym pisze w Raporcie z wizytacji, np. ograniczoność metrażową kierunku. Potwierdzeniem tego, że był to zarzut uzasadniony, jest informacja zawarta w odpowiedzi. Otóż, właśnie decyzją Rektora UJ od nowego roku akademickiego Wydział dysponować będzie trzema dodatkowymi salami wykładowymi, co jest swoistym poparciem dla opinii zawartej w Raporcie. Być może uda się również poprawić estetykę niektórych sal.

W tym miejscu Zespół Oceniający pragnie z żalem stwierdzić, że w kilku przypadkach jego intencje zostały całkowicie źle odczytane przez władze kierunku i ostro skomentowane. Pewne informacje zawarte w Raporcie powizytacyjnym były zaledwie stwierdzeniem faktu, do czego Zespół Oceniający jest zobowiązany, odpowiadając na wymagane w Raporcie szczegółowe pytania. Pisząc na przykład, że niektóre z budynków nie są przystosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych, Zespół Oceniający nie traktował tego jako zarzut. Wszak napisano wyraźnie, że rozumie obiektywne tego przyczyny (niemożność zamontowania wind lub podnośników na budynkach objętych opieką konserwatora). Nie miało to też wpływu na końcową ocenę. Równocześnie podkreślono, że zajęcia z udziałem osób z niepełnosprawnością ruchową odbywają się – zgodnie z zapewnieniem Władz kierunku – w pomieszczeniach dla nich łatwo dostępnych. Podobnie zaledwie opisem sytuacji, bez jej deprecjonującej oceny, była uwaga o zajęciach rozrzuconych w różnych budynkach. A czyż jest inaczej?

Zespół Oceniający ma też uzasadnione podstawy, aby pozostać przy ocenie „w pełni” odnoszącej się do kryterium 7. Choćby, biorąc pod uwagę zastrzeżenia, zgłoszone przez studentów podczas spotkania z przedstawicielami Zespołu Oceniającego, w odniesieniu do sylabusów. Studenci twierdzili, że „przygotowane przez prowadzących sylabusy, mimo ich udostępniania w systemie elektronicznym, są mało przydatne w procesie kształcenia. W ich przekonaniu wynika to przede wszystkim z faktu, iż zakres opisu przedmiotu zamieszczany w sylabusie zależy od woli prowadzącego zajęcia i dlatego nie zawsze znajduje się tam ich wyczerpujący opis” (Raport z wizytacji, s. 23). Uwagi studentów dotyczyły również lektoratów, w tym problemów wynikających z braku jednolitych zasad weryfikacji osiągniętych efektów kształcenia, a także dużej dowolności zasad realizacji lektoratu, kryteriów oceny oraz treści zajęć.

Zespół Oceniający pragnie jednocześnie podkreślić, że wbrew temu, co sugerują Autorzy odpowiedzi, jego opinia wyrażona w kryterium 7, w tym krytyczna uwaga studentów wobec sylabusów i lektoratów, odnosi się tylko i wyłącznie do praktyki na kierunku Wiedza o teatrze, natomiast nawet w najmniejszym stopniu nie aspiruje do podważania ogólnouczelnianego systemu wsparcia studentów lub jego krytykowania, do czego nie było żadnych podstaw.

W odpowiedzi znajdujemy fragmenty odnoszące się do sugestii Zespołu Oceniającego, aby wzmocnić kontakty z interesariuszami zewnętrznymi. Takie bowiem refleksje nasunęły się jego członkom, uczestniczącym w spotkaniu z interesariuszami zewnętrznymi, na podstawie wypowiedzi owych przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego. W spotkaniu tym – zgodnie z przyjętymi standardami – nie brał udziału nikt spośród władz lub interesariuszy wewnętrznych kierunku. Uznajemy i doceniamy w całej pełni relacje kierunku z interesariuszami zewnętrznymi, o czym Autorzy piszą w odpowiedzi. Nie zmienia to jednak naszego przekonania, wyniesionego z przebiegu wizytacji i opinii wyrażanych w obecności Zespołu Oceniającego, że relacje z otoczeniem można udoskonalić.

Tabela nr 3

Kryterium	Stopień spełnienia kryterium				
	Wyróżniająco	w pełni	znaczaco	częściowo	niedostatecznie
2. cele i efekty kształcenia oraz system ich weryfikacji		X			
3. program studiów		X			
6. prowadzenie badań naukowych³	X				
8.wewnętrzny system zapewnienia jakości		X			

³ Ocena obligatoryjna jedynie dla studiów II stopnia i jednolitych magisterskich.